

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

*Slægten
Keering.*

PERSONALHISTORISKE

OPTEGNELSER

Kjöbenhavn.

MCM.

Paa Foranstaltning af Hr. Grosserer PETER N. HEERING fremtræder nærværende personal-historiske Arbejde, trykt som Manuskript i et begrænset Antal Eksemplarer, til Uddeling blandt Slægt og Venner.

Lengnick har udgivet en meget mangelfuld Genealogi af Slægten Heering, der begynder med Burchard Heering († 1733). For en Række af Aar siden overdrog Hr. Grosserer Heering afdøde Cand. mag. C. E. Secher at fuldstændiggøre Stamtavlen. Han samlede enkelte Efterretninger om Otto Carl Heering og spredte Notitser vedrørende forskellige Personer af Navnet udenfor Stamtavlen. Ved fortsatte Undersøgelser, foretagne af Undertegnede, blev det foreliggende Materiale ved omfattende Arkivstudier suppleret paa saagodtsom alle Punkter, og det lykkedes at føre Stamtavlen tvende Led længere tilbage, og paavise, at Slægtens Hjemstavn maatte søges i Pommern. Medens Præstearkiverne i Bargum, Adelby og Kværn bleve gennemsøgte af Undertegnede, skaffede Hr. Major H. HEERING i Trier, der nærer en levende Interesse for sin Slægts Historie, som efter al Rimelighed har Udspring tilfælles med den danske Familie, under et Ophold i Jannowitz i Pommern, med største Beredvillighed alle ønskelige Oplysninger fra det derværende Kirkearkiv.

De af medundertegnede L. BOBÉ sammenstillede Resultater af de førnævnte Undersøgelser forelægges hermed den snævre Kreds af Læsere, der tør antages at ville skænke det lille Skrift sin venlige Interesse.

Kjøbenhavn, i December 1900.

F. C. SOMMER.

LOUIS BOBÉ.

Familienavnet **HERING** (Heering, Herring, Herink) hører til den Gruppe af Slægtsnavne, der ere afledte med Stavelserne *ing* og *ling*, som alle rumme Begrebet Afstamning. Analoge Dannelser findes i Familienavnene Bering, Detharding, Gering, Mering, Nering, Sering osv.

I plattyske Dialekter, hjemmehørende i Meklenborg og Pommern, har Stavelsen *ing* nærmest Karakter af Diminutiv, saaledes Henning (lille Hane) og Männing, Liening og Miening. Her falder Antydningen af Barnets Forhold til Forældrene i Henseende til Afstamningen sammen med Formindskelsesbegrebet.

Den danske Familie af dette Navn, som skriver sig Heering og i to Aarhundreder har blomstret i Danmark og Hertugdømmerne, hører hjemme i Pommern. Dens første kjendte Stamfader er THOMAS HEERING, der i anden Halvdel af det syttende og i Begyndelsen af det attende Aarhundrede beklædte Embedet som Præst og Sjelesørger i den lille Landsby Gross Jannowitz, ikke langt fra Byen Lauenburg, Hovedstaden i Hertsabet Lauenburg i Pommern i Cassubernes Land. Dette hørte fra gammel Tid under den polske Krone, men afstodes 1657 ved Forliget i Welau til Brandenburg. Samtidig med Thomas Heering var Mathias Hering, født 1654, død 1708, Præst ved Helligaandskirken i Stargard fra 1679 indtil sin Død. Hans Fader, Mathias Hering den Ældre, var ved Aarhundredets Midte Borgmester i Neu-Wedel i Neumark og var gift med Maria Differt (død 1666). Borgmesterens Fader udøvede Professionen som Feltskær i Nürnberg, da Gustav Adolph holdt sit Indtog i denne By i Foraaret 1632, ved hvilken Lejlighed han gik i svensk Tjeneste som Regimentfeltskær. Efter Fredsslutningen tog han Bolig i Byen Neu-Wedel.

Om Regimentsfeltskær Herings Slægt beretter Traditionen, at den skal være udvandret fra Byen Soest i Westfalen. Allerede 1292 forekommer i et samtidigt Dokument Wessel Herinc som Consul (Senator eller Raadsherre) i Soest. 1329 nævnes Rudolph Herinc som Dommer sammesteds. 1451 forekommer Ludolf og Ysel Herine i Soest. Atter 1391—1402 nævnes Wessel Herinc som Borgmester i Soest.

Alle disse Mænd af Navnet Hering forsegle med samme Vaaben, i Sølvskjold en eller tre blaa Fisk, Hjelmmykket er en Fjerbusk. Samme Vaaben førte Sønesønnen af ovennævnte Pastor Mathias Hering. Hvad dennes Efterslægt angaar, kan nævnes, at han efterlod sig to Sønner, af hvilke den ældste, MATHIAS HERING, var Præst i Rützing — til hvis Descendens hører Generallieutenant FRIEDRICH SAMUEL VON HERING, født 1794 i Marienwerder, død 1871 i Berlin, som optoges i Adelsstanden, — medens den yngste, JOHAN SAMUEL HERING, født 1683, død 1752, var Professor i Retsvidenskaben i Stettin og tillige kgl. preussisk Jagtraad. Fra denne Mand nedstammer i lige Linje i fjerde Led Konsistorialpræsident CARL HERING, født 1818, død 4. Maj 1896 i Münster, der havde en levende Interesse for sin Slægts Historie.*

Hvorvidt Stamdaderen til den danske Familie Heering, Pastor Thomas Heering, er beslægtet med den nysnævnte pommerske Familie Hering, kan ikke oplyses, men en stor Sandsynlighed taler herfor. Ikke alene vare Mathias og Thomas begge Præster i Pommern, men i begge Efterslægt genfinder man gammeltestamentlige Fornavne, der ikke vare almindelige paa hin Tid, saaledes Josua, Ephraim, Samuel, Elias, Daniel osv., dog maa det ved det førstnævnte Fornavn bemærkes, at dette stammer fra Familien Schwartz. En nøjere Undersøgelse om de tvende Liniers Slægtskab maa være Fremtiden forbeholdt.

* Iøvrigt henvises om Mathias Herings Slægt til det af Major Hans Hering 1898 udgivne Skrift: «Nachrichten über die westphälisch-pommersche Familie Hering».

FØRSTE AFSNIT.

PASTOR THOMAS HEERING

født omkring Aar 1630. Om hans Forældre, Fødestavn og Ungdom vides intet. I ung Alder, 1654, 2. Februar, blev han beskikket til Præst i Gross Jannewitz. Han kaldtes enstemmig til dette Embede af Patronerne Christian Heinrich v. Jannewitz, Ritmester og Ejer af Herresædet Gross Jannewitz, og Lorentz v. Jannewitz til Klein Jannewitz, de øvrige adelige Herskaber i Sognet og hele dets Menighed. Kirkeværger (*Provisores*) vare Georg Pirch til Guzlau og Stephan Pirch til Retkewitz. Selve Kirkebygningen var »i Svenskekrigens Tid« bleven ødelagt og i Aaret 1652 opført paany indtil Taarnet. Den sydlige Side var bleven opbygget af Familien Pirch, den nordlige af Familien v. Jannewitz i Forening med andre, der havde skænket Tømmeret. Murerne og Tømmerne vare blevne lønnede af Kirkens Midler.

Indtil Thomas Heering blev præsteviet, boede han hos Kirkens Patron, den førnævnte Ritmester v. Jannewitz. Hvorlænge Kirken har staaet øde i Krigens Tid, siges ikke. Om Heerings Forgjænger, Wagner, er intet andet end Navnet bekendt. I Præsteholigen, der, med Undtagelse af et gammelt Nathord, fandtes ganske blottet for Inventar, boede ved Heerings Ankomst til Jannewitz en Jomfru Elisabeth Bliss, der maatte vige Pladsen for den unge Præst.

Til Embedets Indtægter hørte Afgøden af Kirkejorderne og den saakaldte Pfaffen-teich, en fiskerig Dam, i hvilken der fandtes Karper. Da Heering tiltraadte Embedet om Foraaret var kun Rugen saet. Han var virksom og energisk, besørgede selv Sommersæden, opførte et Brændeskur, en Vognremisse og istandsatte Kamrene i Præstegaarden.

Om de sproglige Forhold i Menigheden er der bevaret ret interessante Oplysninger. Josua Schwartz, der i et halvt Aarhundrede i Tiden 1550—1600 havde været Præst i Jannewitz, var kun forpligtet til at prædike Polsk, ikke Tysk. Præsten fik herfor to Læs Hø fra hver Herregaard og hver Landsby i Sognet. Men da de polske Adelsmænd havde tyske Fruer tilægte, formaaede de Præsten til ogsaa at prædike Tysk, og gav ham herfor fra hver Gaard et Kvantum Rug og 2 Otting Smør aarlig. Heerings Forgjænger, Wagner, forstod endnu Polsk, men kunde kun læse Prædikenen højt. Heering prædikede Tysk, men var egentlig ogsaa forpligtet til at benytte Polsk som Kirkesprog.

Heering bragte, saa vidt vides, sin unge Hustru med til Jannewitz. Hendes Navn var Dorothea Schwartz og hun var Datter af Pastor Jakob Schwartz, først Præst i

Waldow, senere i Lupow. Hendes Bedstefader var den ovennævnte Præst i Jannewitz, Josua Schwartz, der i en Alder af 100 Aar mindre end tre Dage, efter 50-aarig Virksomhed afgik ved Døden hos sin Søn i Lupow. Hendes Moder hed Elisabeth Zelak. I Februar 1657 fødte Heerings Hustru en Datter, vistnok sit første Barn. En talrig Børneflokk voxede efterhaanden til i den lille Præstegaard; vi kjende Navnene paa fire Sønner og fem Døtre. En Søn blev Præst og Stamfader til den danske Gren af Slægten, en anden blev Skolelærer, alle Døtrene bleve gifte, de tre med Præster.

Om Heerings Embedsførelse er kun lidet bekjendt. Det vides kun, at Kirkens Provisor, Georg Pirch, forledt af onde Tunger, havde brugt haarde og krænkende Ord om Heering. Ved »gode Venners Mægling« udstedte Pirch 1690 paa Forlangende et offentligt »Attestatum« for Heering, »at han ikke alene intet havde at sige mod Præsten, hans Person og Embedsførelse, men ogsaa ligesom hans andre Sognebørn maatte give ham det berømmelige Vidnesbyrd, at han saavel i sit Liv som i sit Embede altid havde forholdt sig som det sømmer sig for en brav Præst«.

Indtil sin Død, i otteogfyrretyve Aar, beklædte Heering sit Præsteembede i Jannewitz. Han skal være død 1704 i Lauenburg. Svigersønnen, Andreas Dittmann, indtraadte samme Aar i hans Embede. Heerings Enke overlevede sin Ægtefælle. Om deres Børn henvises til andet Afsnit.

ANDET AFSNIT. PASTOR THOMAS HEERINGS BØRN.

1. ANNA ELISABETH HEERING,

født 23. Februar 1657 i Gross Jannewitz, viet 5. December 1686 sammesteds til Daniel Vilkawer.

2. JOSUA HEERING,

født 1660 i Jannewitz. Om hans Ungdom og Studieaar er intet bekjendt. Antagelig paa Foranledning af hans Onkel og Gudfader Generalsuperintendent Josua Schwartz kom han til Slesvig og blev 14. Juni 1692 kaldet til Sognepræst i Bargum i Bredsted Amt. Kort efter, 2. September, blev han trolovet med Dorothea Christine Lüders, en Datter af kongelig Fiskemester Burchard Lüders, bosiddende paa Søndrupgaard ved Flensborg, og dennes Hustru Dorothea Holst. Hun var døbt 26. Marts (Søndag Jubilate) 1662 i Adelby Kirke ved Flensborg. Vielsen fandt Sted 8. September 1692 i Kvern Kirke. Heerings Hustru tilhørte en anset og velhavende Familie. Faderen havde tjent Kong Frederik III som Kjøkkenmester fra 1643, da denne som Prins og Ærkebiskop af Bremen holdt Hof i Bremen, Glückstadt og Flensborg. I Hjemmet holdtes Huslærere til Børnene, og en af Sønnerne blev Officer.

I sit beskedne Landsbykald, i en øde, flad og sandet Egn, virkede Josua Heering til sin Død 30. Maj 1710. Han blev kun 50 Aar gammel og efterlod Enken med syv Børn, af hvilke det ældste var 17, det yngste kun 3 Aar gammelt. Dorothea Christine Heering flyttede kort efter til sin gamle Hjemstavn, hvor hun ejede Gaarden Adelhylund.

Gehejmeraad Ditlev Reventlow, Amtmand over den kongelige Del af Slesvig Domkapitels Gods, og dennes Gemalinde, født Rumohr, tog sig varmt af Familien. I Aarene 1711 til 1733, da Reventlow døde, stod Heerings Enke i livlig Brevvexling med denne. Hun tilsaa hans Husstand baade i Flensborg og paa hans Gods Stubbe i Herskabets Fraværelse, og nød i høj Grad begge Tillid. En af Pastor Heerings Døtre, siden gift med Pastor Bendixen ved Slesvig-Friederichsberg Kirke, var syv Aar i Gehejmeraad Reventlows Hus. Naar Dorothea Christine Heering døde, vides ikke. Hun oplevede at se sine Sønner i Vej, og alle Døtrene gifte med Præster i Hertugdømmerne. Om Børnene henvises til følgende Afsnit.

3. JAKOB CHRISTOPHORUS HEERING,

født 1672 i Jannewitz, levede 1705.

4. THOMAS FRIEDERICH HEERING,

født 1673 i Jannewitz, var 1735, da hans Hustru døde, i en Alder af 57 Aar, Skolelærer i Lauenburg.

5. IMMANUEL HEERING,

døbt 2. December 1674 i Jannewitz.

6. MAGDALENE HEERING,

viet 23. Oktober 1694 til Michael Semmering, Borger og Brygger i Lauenburg.

7. DOROTHEA HEERING,

født 13. September 1677, gift 23. Februar 1700 med Pastor Rudolf Andreas Gemer i Rossigar.

8. BARBARA DOROTHEA HEERING,

født 3. Oktober 1679, viet 20. Februar 1705 til Pastor Andreas Dittmann i Jannewitz, Præst her indtil sin Død 17. Januar 1749.

9. MARGRETHE CHRISTLIEB HEERING,

født 1687, gift 12. August 1716 med Pastor Friederich Reggerow i Mikrow.

TREDIE AFSNIT.

PASTOR JOSUA HEERINGS BØRN.

1. THOMAS HEERING,

døbt 24. August 1693 i Bargum Kirke. Fadderne vare Landskriver Lorents Jessen i Bredsted, der holdt Barnet over Daaben, Peter Hansen fra Øster-Bargum paa General-superintendent Josua Schwartz's Vegne, Dorothea Lüders, Barnets Bedstemoder, Morten Hansen i Stedet for Herredsfogeden for Nyherred i Angel, og Catharine, Ditlev Clementsens Hustru, fra Haksted. Efter at være konfirmeret 1707 sendtes han til Kjøbenhavn, hvor han tog kirurgisk Examen. Han fik Ansættelse som Kompagnikirurg ved Hæren, men tog derefter Tjeneste i Assens hos Kirurg Johan Frederik Jägers Enke Helvig. 1719, 30. Oktober, fik han Bevilling paa at være alene Bartsbjerg og Kirurg i Byen. 1729, 16. April, udnævntes han, der kunde fremlægge et godt Skudsmaal af Overhofmarskal Otto Blome, til Raadmand i Assens. Han afgik ved Døden 1743, og blev 17. April gravsat fra Byens Kirke.

Thomas Heering havde omkring Aar 1720 ægtet Agathe Jäger, Datter af ovennævnte Kirurg Johan Frederik Jäger. Efter sin Mands Død fik hun 1743, 7. Juni, kgl. Bevilling paa at maatte fortsætte Kirurgembedet. Hun fødtes i Assens, hvor hun 2. Juli 1699 holdtes over Daaben, og blev 2. Marts 1760 gravsat sammesteds. Hun fødte sin Mand tolv Børn (Fjerde Afsnit I).

2. BURCHARD HEERING,

fødtes 31. August 1694 i Bargum, hvor hans Daab fandt Sted 5. September. Han opkaldtes efter sin Morfader. Fadderne vare Anton Clément, Assessor ved Regeringen i Glückstadt og Landfoged i Bredsted, Pastor Nicolai Stolten i Joldelund, Diakon Paul Paulsen i Bordelum, Fru Margrethe Catharine Peters fra Tolkskovby, Jomfru Anna Lucie Hegen i Bredsted og Jomfru Anna Jessen i Bordelum. Sammen med Broderen blev han 1707 konfirmeret i Bargum. Han fandt en Velynder i Gehejmeraad Otto Blome til Dänisch-Nienhof, Neversdorf og Kaltenhof, som i Aarene 1724—30 beklædte Stillingen som Overhofmarskal hos Kong Frederik IV, hos hvem han stod i høj Gunst. Allerede 1720 finde vi Burchard Heering, der uden Tvivl har nydt akademisk Uddannelse, om han end næppe har absolveret nogen Examen, som Privat-

sekretær hos Blome. Da denne i nævnte Aar anmelder sit Besøg hos Gehejmerraad Reventlow paa Stubbe, beder han om at faa indrømmet det lille Kammer ved den store Stue »til sin Burchard«. Ogsaa af andre Breve, i hvilke han udtaler sig udførligt om Heering, frengaar det, at han har næret megen Interesse for denne. Ikke alene nedskrev han efter sin Herres Koncept eller Diktat dennes fortroligste Meddelelser, men korresponderede ogsaa, som det ses af vedføjede Breve, i sit eget Navn med Blomes nære Venner og gav dem i sin Principals Fraværelse Oplysninger om Begivenheder ved Hoffet, som kun kunde være tilgængelige for indviede. Han var betroet med Ordningen af Hertug Frederik Carl af Pløens og Komtesse Ermegaard Christine Reventlows Ægtepagt samt Bestemmelsen af den sidstnævntes Medgift. I flere Herregaardsarkiver i Slesvig og Holsten findes Spor af hans Virksomhed som Kommissionær for forskellige Medlemmer af Ridderskabet i Pengesager. Han fulgte Blome, da denne ledsagede Frederik IV paa Kongens sidste Rejse til Sønderjylland og var til Stede ved Kongens Sygeleje og Død i Odense samt førte Sørgetoget med Monarkens Lig til Roskilde. Efter Frederik IV's Død traadte Blome ind i Konseillet og fik Elefantordenen.

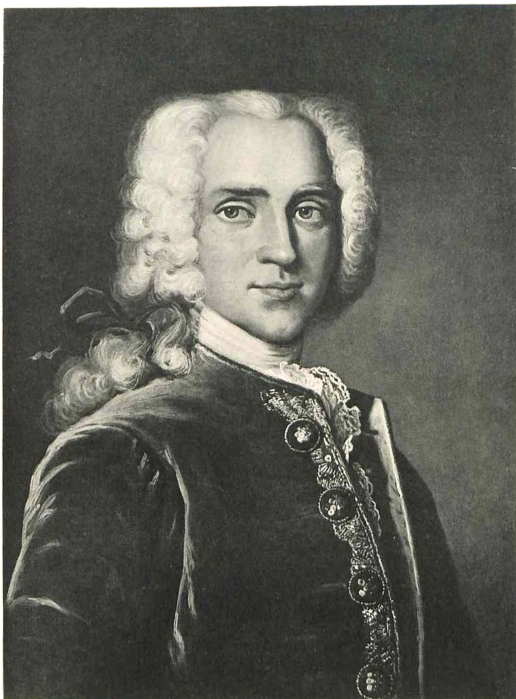
Blomes Indflydelse skaffede Burchard Heering eventuel Bestalling som Landskriver (Amtsforsvalter) i Søndre Ditmarsken, dateret 1726, 9. November, men han kom dog ikke til at beklæde denne Post. Heering forblev i Blomes Tjeneste til sin Død og opholdt sig i sine sidste Leveaar med sin Herre i Kjøbenhavn, hvor han ifølge Traditionen i Familien interimistisk en kort Tid skal have fungeret som kongelig Chatolkasserer. Burchard Heering forsegler med et Vaabenmærke, i hvilket ses et Skjold med tre parallelle, vandrette Tværhjælker. Paa Hjælmen er anbragt en Sild i vandret Stilling. Hjælmen er prydet med Fjer. Kun 38 Aar gammel afgik han ved Døden i Hovedstaden i April 1733. Hans Lig blev den 19. April ifølge kongelig Tilladelse, som det var Skik i den »fornemme Borgerstand«, om Aftenen nedsat i St. Petri Kirkes Kapel i en med sort Baj overtrukket Kiste.

Burchard Heering var 28. Marts 1731 i Asminderød Præstegaard uden foregaaende Trolovelse og Lysning bleven viet til Sophie Westermann. Hun var døbt 7. Januar 1701 i St. Knuds Kirke i Odense. Forældrene vare Borger og Handelsmand Gert Westermann (død 24. September 1721 i Odense, af fremmed Religion, hvorfor han blev begravet uden Jordpaakastelse), og Maren Pedersdatter (død 31. Januar 1730).

Efter sin Ægtefælles Død fik hun kgl. Tilladelse til at hendsidde i uskiftet Bo og 1736 Bevilling paa at skifte med Samfrænder. Hun ægtede derefter i Februar 1737 Provst Frederik Qvist, Præst i Lyngbe-Broby Sogne (Søn af Ulrik Mogensen fra Dyrehovedgaard og Cathrine Jakobsdatter), født 5. August 1700, død 5. Oktober 1753. Hans første Hustru, Mette Cathrine Andersen, blev gravsat 13. Juni 1736.

Efter sin anden Mands Død blev Sophie Westermann boende i Sognet, idet hun lejede en mindre Ejendom af Sorø Akademi, som hun beboede indtil hun i en høj Alder afgik ved Døden 29. Maj 1782 og blev jordet 6. Juni paa Lyngbe Kirkegaard.

Burchard Heering og Sophie Westermann havde en Søn (Fjerde Afsnit II).

Richard Heering

FOTOTYP, FACHT & GRAF.

3. DOROTHEA CHRISTLIEB HEERING,

født 16. November 1695 i Bargum, døbt 20. November af Pastor Gerhard Hey. Hendes Faddere vare Bedstemoderen Fru Dorothea Lüders, Jomfru Anna Marie v. d. Wisch, DANIEL HEERING, Generalsuperintendent Schwartz og Pastor Boëtius Petersen i Faretoft. 1711 nævnes hun som Gudmoder ved et Barns Daab. Det er vistnok hende, der 1728 var gift med en Pastor Johannes Ewald, født i Dagehøl ved Tønder, fra 1728 Diakon og Mandagspræst ved Garnisonskirken i Rendsborg.

4. CHRISTIANE HEERING,

født 6. Marts, døbt 27. April 1698 i Bargum af Pastor Paulsen fra Bordelum. Fadderne vare Jørgen Ditlev v. d. Wisch' Hustru Catharine Marie, Pastor Theodor Luther i Breklum, Conrad Niels Lüders, Fru Margarethe Peters fra Hedlund, Fru Anna Margrethe Lüders fra Dorpum. Hun blev i første Ægteskab gift med Joachim Langemack, Præst i Gettorf, død April 1728 i sit Embede. Allerede 22. November ægtede hun i Rendsborg Johan Georg Ostwald, Diakon i Sørup. Han fødtes 30. April 1696 i Falkenburg i Neumark, blev 1729 beskikket til Præst i Sørup (Flensborg Amt) og beklædte dette Embede indtil April 1759. Ostwald skildres som »en svag Mand, behersket af Konen«.

5. DOROTHEA CHRISTINE HEERING,

født 2. November 1701, døbt Dagen efter i Bargum af Pastor Paul Paulsen fra Bordelum. Fadderne vare Peter Hansen fra Østerbargum, Dorothea Lüders, EPHRAIM HEERING og Helene Christopher Bevensens for BARBARA CATHIRINE HEERING. Hun blev viet 20. April 1735 i St. Petri Kirke i Kjøbenhavn til Pastor Otto Friederich Grünenberg.

6. MARGRETHE HEERING,

født 7., døbt 9. Januar 1705 i Bargum. Pastor Paulsen døbte hende, og hans Hustru holdt hende over Daaben. Faddere vare THOMAS FRIEDERICH HEERING og MARGRETHE CHRISTLIEB HEERING fra JANNEWITZ, i hvis Sted mødte Margrethe Dorothea v. der Wisch, Pastor Wittes Hustru, Ermegaard Margrethe Lüders og Jakob Christopher Heering. Det er formodentlig den af Josua Heerings Døtre, der var gift med Egidius Bendixen, Præst ved Slesvig-Frederiksberg Kirke, bisat 9. September 1754, og hvis Enke blev gravsat 28. Juli 1757.

7. JOSUA HEERING,

født 15. Maj, døbt 17. Maj 1707 i Bargum af Pastor Paulsen fra Bordelum. Fadderne vare Generalsuperintendent Josua Schwartz, der lod sig representere af Pastor Seehusen i Valsbøl, Pastor Witte, i hvis Sted Daniel Heering mødte, og Jomfru Geske Jessen fra Bordelum. Som ung kaldtes han af sin Gudfaders Søn, Justitsraad Nikolaj Schwartz, Assessor i Højesteret og Ejer af Buskerudgaard (født omtrent 1670, død 1753), til Norge,

hvor han fik en Informator og var som Søn af Huset. Først var han i fem Aar under Generalkrigskommissær Schwerdfeger ved det norske Kommissariat i Christiania og erhvervede »gode Attester om Kapaciteter og udvist Forhold«. Herefter kom han til Kjøbenhavn, hvor han 1736, 25. Juni, bestod dansk juridisk Examen og herigenem »kendtes dygtig til at forestaa et Dommerembede enten i Danmark eller Norge«. 1737 ansøgte han om flere ledige Embeder, bl. a. som Bogholder ved Rentekammeret og Expektance paa en Sorenskrivertjeneste uden dog at faa nogen Stilling. Siden boede han paa Buskerud hos Schwartz indtil Gaarden brændte. Schwartz testamenterede ved sin 1744 opsatte sidste Vilje denne Ejendom til en Fru Hoff. Efter sin Slægtnings Død anlagde Heering som Schwartz' eneste beslægtede i Norge Odelsøgemaal mod denne Dame, idet han paastod sig kendt odelsberettiget til Buskeruds Gods med Gaardene Veltersberg og Møvig samt Modums Kirker med Tiende og Gods for en Sum af 21,050 Rdlr. Ved Underrettens Dom af 9. Oktbr. 1754 blev Heering tilkendt Buskerud som odelsberettiget, men ved Lagmandsdom af 31. Juli 1758 blev Fru Hoff frikendt for Søgmaalet. Lagmanden grundede sin Dom paa den Schwartz 1732 meddelte Facultas testandi, da der heri ikke var gjort nogen Indskrænkning i Retten til at disponere over Formuen. Overhofrettens Dom af 2. Maj 1759 gav derimod Underrettens Dom Medhold. Ved Højesterets Dom af Marts 1760 tabte han imidlertid definitivt Sagen. Det siges i Dommens Præmisses, at Schwartz og Hustru havde tilskrevet »Lowzowerne« deres Gods. 1763, 18. November, fik han Beskikkelse som Prokurator ved Overhofretten og alle Over- samt Underretter i Norge. Han døde kort efter paa Bragernæs (Drammen) 1. April 1764, ugift, 52 Aar gammel. I sit Testamente indsatte han til sine Arvinger Jomfru Antoinette Paust, Jomfru Anna Sophie Justsdatter Stabel og sin Søster Catharina, paa hin Tid (1764) formentlig bosiddende i Slesvig, samt sin Brødersøn Kirurgsvend Egidius Heering, hvis Opholdssted han ikke kjendte. Efter de tvende sidstes Død skulde deres Lod tilfalde de førstnævnte.

FJERDE AFSNIT.

I.

RAADMAND THOMAS HEERING'S BØRN.

1. JOSUA HEERING,

døbt i Assens 3. Juni 1721; da Skiftet holdtes efter Faderen opholdt han sig 1743 i Kjøbenhavn, men 1760 var han alt død uden at efterlade sig Afkom.

2. HELVIG CHRISTINE HEERING,

døbt 2. Februar 1724 i Assens; hun tjente 1760 i Haderslev.

3. BURCHARD FREDERIK HEERING,

døbt 17. November 1724 i Assens, død paa en Rejse til Vestindien før Januar 1754, da hans Moder gjør Fordring paa en Arv efter ham.

4. JOHAN FREDERIK EWALD HEERING,

døbt 2. December 1726 i Assens, blev 1746 Student fra Odense Skole, død før 1760.

5. DANIEL GOTTLIEB HEERING,

døbt 28. December 1728 i Assens. Han fik 1752, 29. November, Tentamen som Overmester ved asiatisk Kompagnis Skibe. 1756 begyndte han at studere til den fuldstændige kirurgiske Examen. 1757, 16. Marts, fik han bevilliget 150 Rdlr. aarlig i Rejsepenge for at opholde sig to Aar i Preussen. 1758, 7 Juni, udnævntes han til Underkirurg ved Felthospitalerne i Holsten og fik Rejsepenge hjem. Han maa være død kort efter, thi 16. August nævnte Aar omtales han som død og hans Eftermand i Embedet som beskikket. D. G. døde uden Afkom.

6. DOROTHEA CHRISTINE HEERING,

døbt 4. Maj 1730 i Assens, kom som Barn i Huset hos Præsten Claus Haagen i Grimsted, hvor hun 10. September 1767 blev viet til Degnen sammesteds Thomas

Wellejus, født 1732, død 1803, Søn af Præsten i Sønder-Omme Thomas Hansen Wellejus og Karen Poulsdatter Stauning.

7. SOPHIE CATHRINE HEERING,

født 1733 i Assens, begravet 19. Juni 1802 i Ribe, gift med Skoleholder Ludvig Foersum.

8. NIKOLAUS EPHRAIM HEERING,

døbt 17. Maj 1734 i Assens, blev 1753 Student fra Odense Skole, begravet 16. Oktober s. A. i Assens.

9. ADELHEID MARIE HEERING,

døbt 16. Februar 1736 i Assens, begravet sammesteds 6. Juni s. A.

10. ÆGIDIUS WOLFRATH HEERING,

døbt 31. August 1737 i Assens, var 1760 Feltskærsvend i Kjøbenhavn, tog 1762, 8. Juli, Examen i Osteologi og ansattes 4. August s. A. ved de ambulante Felllasaretter. I Efteraaret 1764 fulgte han som Kirurg med de nys oprettede tvende Kompagnier Soldater, som skulde afgaa fra Glückstadt til Vestindien, og fik ifølge sit Andragende af 23. December 1765 for sin vel udførte Tjeneste og udviste Umage med de syge ombord, et Gratiale af 50 Rdlr. og Lov til at beholde de fra Skibet tiloversblevne Medikamenter efter derpaa satte Taxt. Samtidig lovede det vestindiske Kammer ham Ansættelse derovre. 1770 ansøgte han om at blive Regimentsfeltskær, men fik ikke Embedet. 1772 gøre han og Hustru Hannah Cathrine Testamente, ifølge hvilket hans Søster Sophie Cathrine efter hans Død skal have 300 Rdlr.; hvis Konen dør først, skal dennes Broder Johannes Demmerling have 300 Rdlr. 1774 udstedes Proklama efter den afdøde Kirurg Heering og efterlevende Enke.

11. OTTO CONRAD HEERING,

døbt 31. August 1737 i Assens, var 1760 Sergeant ved Major Bülow's Kompagni af sjællandske hvervede Regiment.

12. CLAUS HAAGEN HEERING,

døbt 25. Juli 1741 i Assens, var 1760 i Laere hos en Juveler i Kjøbenhavn.

II.

BURCHARD HEERINGS SØN.

KONSUMTIONSFORVALTER OTTO CARL HEERING.

Om sin Søns Fødsel har Burchard Heering indtegnet følgende i sin endnu bevarede Skrivekalender for 1732. »Natten mellem 3. og 4. Oktober Klokken 11½ er min Hustru ved Guds Naade bleven lykkelig og vel forløst med en ung Søn, som blev døbt den 5. hujus i den tyske St. Petri Kirke i Kjøbenhavn af Hr. Pastor Schreiber og efter min Herre og hans Gemalinde kaldet med Navnene Otto Carl. Fadderne vare: Hs. Exc. Hr. Gehejmeraad Blome, min Herre; Hs. højgrevelige Excellence Grev Danne-skjold-Laurvig; Hs. Exc. Gehejmeraad Lerche; Hds. højgrevelige Naade Grevinde Blome, Fru Konferensraadinde v. Ahnen. Den Højeste lade denne Dreng opvoxe til Hans Ære og sine Forældre til Glæde og Velbehag.«

1752 blev Heering efter endt Skolegang fra Odense dimitteret til Universitetet, opholdt sig en Aarrække »paa Landet«, studerede Landvæsen og bestod 16. December 1766 dansk juridisk Examen. Han fik derefter Ansættelse som Fuldmægtig ved Vajsenhuset og Missionskollegiet, men blev 1771 sat ud af sin Livsstilling, da Struensee op-hævede Vajsenhuset. Skjønt der efter hans Foresattes Vidnesbyrd intet kunde frem-føres imod hans Virksomhed som Embedsmand, blev han dog, da Vajsenhuset efter Struensees Død genoprettedes, ikke indsat i sin tidligere Stilling. Heering ansøgte derfor flere Gange (f. Ex. 1773) det danske Kancelli, om at maatte faa de 200 Rdlr., han havde havt i Løn, som Pension, indtil man vilde give ham et eller andet Embede. Den Betænkning, som Kancelliet afeskede Finanskollegiet herom, gik ud paa, at der ikke kunde bevilliges ham nogen Pension, da han maatte regnes for en »privat Person« ved et Institut, »der ikke stod i nogen Forbindelse med Kongens Tjeneste eller Statens almindelige Kasse«. Ved sin Ansættelse som Fuldmægtig havde han, som han siger i en Ansøgning til Kongen af Januar 1777, maattet love, i en Tid af sex Aar ikke at søge noget Embede i Statens Tjeneste, hvorved han »ej alene havde ladet andre da tilbødte Lejligheder til bedre Befordring fare, men endog spildt sin Tid, Lykke og Velfærd«. Finanskollegiet havde i sin Betænkning udtalt, at han burde genindsættes i sin Stilling, men dette havde han ikke opnaaet. 1775 havde han faaet Løfte om andet Embede ved Lejlighed. I Maj 1777 gentog Finanskollegiet i sin Indstilling, at »der maatte gives ham Løfte om Befordring ved første Lejlighed«. I Februar 1778 søgte han igen om Pension og fik atter en Anbefaling fra Finanskollegiet til to andre Kollegier, og som Følge heraf udnævntes han 8. August 1778 til Konsumtionsforvalter i Roskilde.

I en Anbefaling for Otto Carl Heering fra Tiden omkring 1762, der skal være udstedt af Historikeren P. F. Suhm, efter hvem Otto Carls anden Søn er opkaldt, giver

en udførlig Karakteristik af Heering. Det hedder saaledes: »I Arv efter sin Fader fik han 2,000 Rdlr., som endnu urørte ere i Behold. Hans Alder er omtrent 30 Aar og han er Student her ved Universitetet. Den største Del af hans Tid har han tilbragt paa Landet og dér lagt sig efter at behandle Regnskaber og at faa Indsigt i Landvæsenet. Han er en fortræffelig Husholder, hvilket tydeligt kan ses deraf, at han har holdt sig skikkelig og net alene med Renterne af hans Kapital og endda beholdt noget tilovers af dem. Men at han er en sand Oekonomus uden at være Gnier, og at han tillige har et godt og et ædelt Hjærte, ses klarligen deraf, at da hans Broder Lieutenanten (Stedbroderen, senere Oberst Qvist) for kort Tid siden løb Fare for at komme i en betydelig Ulejlighed formedelt en Gjæld af 300 Rdlr., som han Tid efter anden var geraaden udi, saa hjalp han ham ud af denne for ham farlige Labyrinth ved at betale hans Gæld, hvortil han da brugte det, han havde samlet fra sine Renter, uden at røre nogen Skilling af Hovedstolen.

Han har bestandig ført et meget skikkelig og exemplarisk Levnet, saa at han har forhvervet sig alle deres Kærlighed, der have lært at kende ham. Han er meget stille af sig og af et besynderlig godt Gemyt. Han er meget aktiv og paapasselig og fejler hverken Forstand eller Judicium. Han fører en god Stil og forklarer ganske flydende og net sine Tanker skriftlig.

Da han er fød og opdragen paa Landet (!) saa er det ogsaa hans Attraa at befordres udenfor de store Stæder, hvis sværmende Forlystelser aldeles ikke stemmer overens med hans stadige Tænkemaade«.

Otto Carl Heering blev i Himmelev Kirke 9. Oktober 1788 viet til Christiane Petrine Beate Margrethe Wineken, født 7. Februar 1761, død 2. September 1821, Datter af Christian Ludvig Carl Wineken, Forpagter af Sorø Ladegaard (f. 3. Marts 1731, d. 5. Marts 1797) og Johanne Beate Ferslev (f. 1743, d. 18. April 1775). Hun fødte sin Mand fire Børn (Femte Afsnit). Heering afgik ved Døden 16. Februar 1795.

OTTO CARL HEERING

CHRISTIANE PETRINE BEATE MARGRETHE HEERING
FØDT WINEKEN.

FOTOTYP, PACT & GRAVE

FEMTE AFSNIT.

KONSUMTIONSFORVALTER OTTO CARL HEERINGS BØRN.

1. SOPHIE ELISABETH HEERING,

døbt 22. August 1789 i Roskilde, død 15. Maj 1856 i København. Hun blev i Roskilde 18. December 1812 viet til Bogholder hos Agent Duntzfeldt Johan Eberhard Matzen, født 1786 i Maribo, død 7. Maj 1832, Søn af Johan Bernhard Matzen, Inspektør ved Almindeligt Hospital, og Cecilie Reimer. De havde en Søn og fire Døtre.

2. BURCHARD FREDERIK CHRISTIAN HEERING,

født 19. December 1790, var fra Maj 1807 til Maj 1813 Kontorist paa Tryggevalde Amtsstue, fra 1. November 1814 til Aarsdagen derefter Kontorist paa Grevskabet Bregentveds Skrivestue og ansattes derefter som Avlingsfuldmægtig paa Gisselfeldt, hvilken Stilling han beklædte indtil Maj 1817. I Januar 1824 blev han beskikket til Under-Told- og Konsumtionsbetjent i Randers og senere i samme Stilling i Odense. Ifølge Ansøgning blev han 29. December 1838 afskediget fra dette Embede, da han var bleven Ejer af Gillebro Mølle paa Fyen. Han døde her 22. Marts 1863. Heering ægtede 4. Januar 1827 Anna Cathrine Nyland Kabbel, f. 1. Januar 1807, død 10. December 1885, Datter af Oluf Peter Jepsen Kabbel, Guldsmedemester i Holstebro, senere Toldbetjent i Randers, og Karen Marie Nielsdatter. De havde ti Børn (Sjette Afsnit 1).

3. PETER FREDERIK SUHM HEERING,

født den 19. Oktober 1792 i Roskilde og døbt samme Aar i Domkirken. Faderen Otto Carl Heerings pekuniære Omstændigheder vare ved hans Død efter Datidens Forhold gode, thi foruden at have siddet i Embede ejede han en god Gaard i Roskilde, beliggende paa Hjørnet af Skomagergade og Gullandsstræde, med tilhørende stor Have og formodentlig ogsaa med noget Jordtilliggende, thi i hans efterladte Skrivekalendere findes forskellige Notitser, der henpege herpaa.

Han skal ifølge Traditionen have været en passioneret Jæger, og hans Død indtraf pludselig, netop da han var i Færd med at stige til Hest for at tage paa Jagt. Han var ved sin Død en rørig Mand med kastaniebrunt Haar uden et eneste Stænk af Graat i det.

Paa Grund af senere Aars skæbnesvangre økonomiske Forhold i Danmark, maatte Enken, der skal have været en saavel flittig som forstandig Kvinde, sælge Ejendommen i Roskilde og samme Steds leje sig en Lejlighed og ernære sig ved at tage Pensionærer i Huset.

Hun maatte da ogsaa sørge for, saa snart de kunde, at faa sine Sønner anbragte, og Sønnen Peter blev da, knap 14 Aar gammel, taget ud af Skolen og konfirmeret i Oktober 1806, hvorefter han strax kom i Lære hos Urtekræmmer Johan Henrich Ostermann Carstensen, boende i Laxegade i Kjøbenhavn. Kontrakten mellem Læremesteren og Lærlingen er undertegnet den 2. Januar 1807 og lød paa en Læretid af 7 Aar fra nævnte Dato, medens de sidste Par Maaneder af Aaret 1806 havde været en Prøvetid. Efter Datidens Skik skulde Læremesteren i Læretiden forsyne Lærlingen »med behørig Kost og Klæder af uldent og Linned, Skotøj og Logis« og »efter hans Drengear vare forløbne, give hannem en Klædning og behørig Lintøj med videre, som jeg vil være bekendt«. Fra den tidlige Morgen maatte Drengen være paaførd; først med at feje Gade, og om Vinteren i Frostvejr med at hugge Rendestenen op, dernæst med at gøre rent i Butiken og senere med at ledsage Mesterens Madame paa Torvet, bærende Kurven til at hjembringe Indkøbene i, og saa endelig Resten af Dagen være beskæftiget i Butiken til sent paa Aftenen; megen Fritid kendtes altsaa ikke.

Efter Kontrakten blev altsaa Peter Heering Urtekræmmerensvend den 1. Januar 1814, hvorefter han forblev hos Læremesteren i denne Egenskab i 1³/₄ Aar indtil 1. Oktober 1815. At han som Læredreng oplevede Kjøbenhavns Bombardement af Englænderne i de bekendte 3 Septemberrætter i 1807 skal her blot nævnes, da han slap derfra uden Men og med hele Lemmer; rørligt Gods havde han ikke havt at tabe. Fra sin Læremester kom Peter Heering 1. November 1815 paa Kontoret hos Grosserer J. B. Wolffsen paa Kristianshavn, hvor han forblev til 1. Maj 1818, beskæftiget med Kontor-, Pakhus- og Toldbodforretninger.

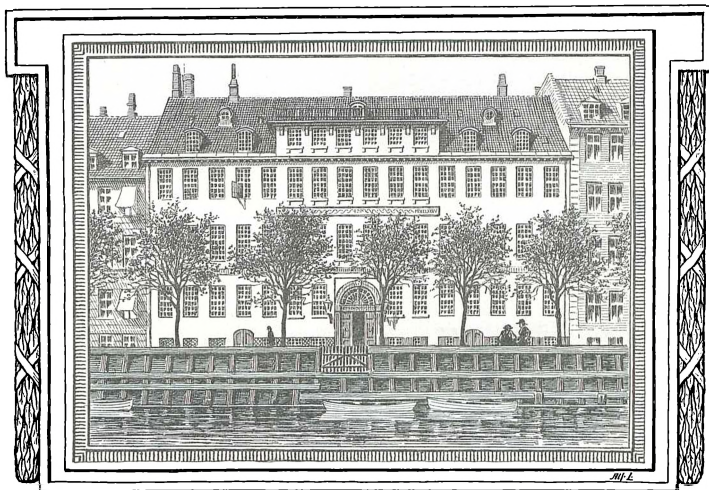
Støttet af en Ven med et Laan paa 2,000 Rdlr. etablerede han derefter en Urtekramforretning, der aabnedes den 1. December 1818, altsaa omtrent 12 Aar efter han var kommet i Lære og kort efter at han var fyldt 26 Aar. Hans Urtekræmmerborgerskab er af 13. November 1818. Hans Butik var i Kælderen paa Hjørnet af Admiralgade og Boldhusgade og her havde han ogsaa et Par Beboelsesværelser. Gaarden, hvori han boede, blev senere bekendt nok som det Sted, hvor den gamle Studenteforening var til Huse, indtil den i 1862—63 flyttede til dens egen Bygning paa Gammelholm. Lokalerne Peter Heering benyttede, bestod ifølge Lejekontrakt, dateret den 22. September 1818, af følgende Rum:

- 1) En Boutique Kjælder med deri værende Boutique Indretning og Udgang paa Hjørnet, 3 Værelser, Køkken og Spisekammer.
- 2) En Pakkælder med Udgang til Admiralgade, nok et Køkken og Spisekammer, iligemaade 2 Loftskamre til Paklejlighed samt herforuden Adgang til Vadskekælder og Tørreløft lige med Husets øvrige Beboere. Den aarlige Leje var 450 Rbdlr. rede Sølv.

I denne Kjælder blev Peter Hering boende ved sin Forretning indtil han 1831, 19. Februar, giftede sig med sit Næstsødskendebarn Karen Nicoline Mørch, hvor-

efter han opslug sit Hjem paa Hjørnet af Laxegade og Admiralgade skraas overfor Butiken, først i Stueetagen og senere paa 1ste Sal.

Vant fra Drengaaarene til Flid og Arbejdsomhed og i Besiddelse af stor Ordenssans og en ubestridelig Hæderlighed, havde Peter Heering Lykken med sig i sin Forretning. Detailforretningen udstrakte sig efterhaanden ogsaa til en Forretning en gros, og skjønt han blev boende i Kælderen i Admiralgade, blev denne dog i Aarenes Løb

ikke tilstrækkelig til hans Behov, hvorfor han maatte leje Pakhuslokale under Børs-salen i de saakaldte Børskældere og endvidere en Del Pakhuslokaler i Grosserer Søren Jacobsens Gaard paa den anden Side Børsgraven, nu Slotsholmsgade, paa samme Side som Ministeriebygningerne.

Snart efter i December 1818 at have begyndt sin Urtekræmhandel maa han have paabegyndt Tilberedelsen af Kirsebærlikøren. Den første Efterretning herom er funden i en Opgørelse af hans Varebeholdning i Juli 1822, i hvilken findes optegnet, som beroende i Pakkælderen, 65 Fl. Kirsebærbrændevin à 1 Rdlr., og denne Kirsebærbrændevin har antagelig, da den var paa Flasker, været lavet et Par Somre tidligere. Den oprindelige Recept til Kirsebærlikøren stammer vistnok fra hans Læremesters Husholdning, hvor denne har været benyttet som saa mange af den Slags Opskrifter, ganske i det smaa. Selv har Peter Heering ikke komponeret den, men han har havt

det rigtige Blik for at denne Kirsebærbrændevin, ved at fremstilles efter en større Maalestok, maatte kunde blive en Handelsvare med Udsigt til større Udbredelse. Heri tog han ikke fejl, thi i Aarenes Løb udbredtes den lidt efter lidt i større eller mindre Grad til alle Verdensdele.

Anledningen til Brugen af større Pakhuslokaler, som foran omtalt, var ikke mindst denne Fabrikation, og for at samle sin hele Virksomhed paa et enkelt Sted, købte han i December 1838 af Etatsraadinde Koefoeds Dødsbo Gaarden Matr. Nr. 166 Christianshavns Kvarter i Overgaden nedan Vandet, nuværende Gade-Nr. 11, for 18,000 Rbdrl. rede Sølv. Efter en højst tiltrængende Hovedreparation samt delvis Nedbrydning og Ombygning, kom denne Ejendom efter et Par Aars Forløb til at staa Peter Heering i en Pris af 45,000 Rdlr., men saa afgav den ogsaa rigelig Plads til de Udvidelser, som Fabrikationen i Aarenes Løb fordrer og til den fortsatte Købmandsforretning. I Foraaret 1839 flyttede Familien ud i den nyhervervede Ejendom samtidig med at Detailforretningen hævdes og Peter Heerings en gros Forretning og Fabrikation fortsattes fra nu af paa dette Sted. I 1841 ombyttede Peter Heering sit Borgerskab som Interessent i Urtekrammerlavet med et »Grosshandler« Borgerskab.

I 1833 lod han sit første Skib, Skonnerten »Arnold«, bygge i Svaneke paa Bornholm. Dette Skib var opkaldt efter hans førstefødte Søn, som døde 4 Aar gammel 12. Februar 1836. Efter dette Skib fulgte indtil Aaret 1857 inklusive 9 andre Skiibe, alle byggede i Svaneke; deres Navne vare følgende: Brigskiibene »Thorvald«, »Frode«, »Fylla« og »Flink«, Skonnertribrigen »Skjold«, Sluppen »Gordius« og Skonnerten »Robert«, de sidstnævnte to mindre Skiibe dreve i nogle Aar Havkalfiskeri under Island, — endelig Sluppen »Castor« og tilsidst i 1857 Barkskiibet »Svanen«. Skiibene sejlede i Fragtfart dels paa europæiske Havne, dels paa Brasilien, Vestindien og andre transatlantiske Havne, og et enkelt af dem, Briggen »Fylla«, gjorde desuden et Par Rejser paa Batavia. Skibsfarten medførte endvidere ogsaa ofte at Ladninger indførtes og udførtes for egen Regning; som Indførsel Sydfrugter fra Middelhavet, Kaffe og Sukker fra Brasilien og Havanna og som Udførsel Trælast til Brasilien. Med den tiltagende Dampskibsfart blev Sejlskibsfarten i Aarenes Løb mindre indbringende, særlig for de Skibstyper Peter Heering ejede, og medførte ikke sjældent direkte Tab. Skiibene solgtes derfor efterhaanden, saa at der ved Peter Heerings Død kun var to Brigskiibe tilbage, »Frode« og »Flink«, der solgtes af Boet.

Efter den store Handelskrise i 1857 trak Peter Heering sig for en væsentlig Del tilbage fra Varehandelen, saaledes at Likørfabrikationen i Forbindelse med den endnu dengang lønnende Rhederforretning bleve hans Hovedbeskæftigelser. Tre af Brodersønnerne fra Gillebro Mølle, Johan, Herluf og Christian, opdroges efter deres Ønske til Sømand paa Onkelens Skiibe og bleve alle tre Skiibførere i hans Tjeneste, ligesom de havde deres Hjem hos ham, naar de vare i Kjøbenhavn i Ophold mellem deres Rejser og medens de forberedte sig til Styrmandsexaminerne. Mange ere desuden de unge Mennesker, Fætre og Kusiner, af Familien Heering og Wineken, der have fundet Tilhold og Støtte i Peter Heerings og hans Hustrus Hjem, ofte i lange Tider, under deres Uddannelse i Hovedstaden. Indtil nogle Aar før Heerings Død havde Pakhus-

Plattening

folkene, paa en enkelt Undtagelse nær, og en Kontorist, alle Bolig og Kost i Huset, og i den Tid, da alle Børnene ogsaa vare hjemme, hørte en Husstand paa mellem 20 og 30 Personer til Dagens Orden.

Under et alvorligt og maaske ofte noget strengt Ydre laa der hos Peter Heering gemt et varmt og medfølelse Hjerter, og hændte det end ikke saa sjældent, at Hefligheden tog Overhaand hos ham, hyppigt vel ikke uden Anledning overfor dem, han vilde det vel, saa var dette et Karaktertræk hos ham, der var saa kendt, at det derved i høj Grad mildnedes, fordi der hurtigt fulgte Havblik efter Stormen. Hans trange Aar fra lille Dreng til Ynglingealderen, og vel særlig Aarene som Urtekræmmerdreng i den fremmede By uden derværende Slægtninge og skilt fra Moderens Hjem i Roskilde, efterfulgte af et strengt Arbejde for at bane sig en Vej i Livet, medførte ikke, at han senere under forandrede Forhold behandlede sine Børn med Strenghed, langt snarere var det modsatte Tilfældet; det glædede ham, at det var faldet i hans Lod at danne et Hjem, hvor han kunde sprede Glæde og Tilfredshed omkring sig, baade som Husfader og Principal, men Punktighed og Orden fordrede han i alle Forhold. Han og hans milde, kærlige Hustru saa gerne, med gammeldags Gæstfrihed, Venner i deres Hus, men uden vidtløftige Forberedelser som til Nutidens Selskabelighed, og til Vennerne hørte ogsaa Børnenes Venner, da Peter Heering og hans Hustru gerne saa fornøjet Ungdom omkring sig.

Derfor holdt saavel Børnene som Familiens unge Slægtninge og Venner sig saa gerne til den gamle Gaard paa Kristianshavn, da Hjemmet der, bag de »smaa Ruder«, øvede en tiltrækkende Magt, der gjorde det til et Midtpunkt og bevirkede, at Ungdommen holdtes til dette, ikke af Tvang, men af Tilbøjelighed og Kærlighed, og dér søgte sine bedste Glæder og Adspredelser.

Her kan maaske passende anføres et Vers af en Sang til de »to Gamle«, skrevet til den ældste Søns Bryllup 27. Maj 1869 af dennes Svigerfader Konsul L. Bramsen. Det lyder saaledes:

De sad ej altid saa trygt i Bo,
 De samled' mange Aar til Reden;
 Det gik fra Haanden, thi de var to,
 Der, enige, tog fat fra neden.
 Han siden ej fortørned Guderne,
 Han holdt, skjönt smaa, dog fast paa Ruderne
 Hun Hjerter vandt,
 Mange Saar forbandt; —
 Det maa I se at gjøre efter!

Peter F. Heerings Portræt, efter et Fotografi taget i hans 64. Aar, der findes her i denne lille Bog, viser os en noget korpulent Mand af Middelhøjde og af rank Holdning. Til den ranke Holdning svarede en fast men trods Korpulencen let Gang. Hans Paaklædning bar en god Smags Præg, ligesom ogsaa hans hele Ydre vidnede om den Gentleman han, i Ordets rette Betydning, var.

Ved et ulykkeligt Fald i Sommeren 1868 i Haven ved et Landsted i Skodsborg, hvor Peter Heering boede tilleje, brækkede han sin ene Hoftehals, og dette Brud gjorde,

at han i et helt Aar maatte holde sig ubevægelig og til Dels liggende til Sengs eller paa en Sofa. Da han atter i Sommeren 1869 kunde begynde at bevæge sig ved Hjælp af Stok, fik den forhen saa rørige Mand, der saa længe havde været tvunget til Ubevægelighed, et apoplektisk Tilfælde, der i sex Aar lammede hans Kræfter, indtil han den 6. December 1875 døde stille, efter faa Dages Sygeleje, lidt over 83 Aar gammel, omgivet af en Del af hans Børn og Nærmeste samt nogle af det i hans Tjeneste graanedede Tyende. 1872, den 2. Februar, havde han haft den Sorg at miste sin Hustru, 67 Aar gammel, efter henvend 41 Aars kærligt Samliv og endvidere 28. August 1873 at miste sin yngste Datter Marie.

I Anledning af hans Død fremkom i et bornholmsk Blad følgende Mindeord om ham: »Grosserer P. F. Heering var ikke alene vidt og bredt bekendt som Fabrikant af det verdensberømte »Cherry cordial« og som betydelig Skibsrheder, men ogsaa almindelig æret for sin store Godgørenhed og elskværdige Karakter og for den faderlige Godhed og Omhu han viste mod de mange Sømænd, som han i sin Virksomhed stod i Forhold til. At han her paa Bornholm, hvor saa mange har staaet i Forbindelse med ham, mindes med Erkendtlighed, har sin gode Grund deri, at det væsentlig er ham, der skyldes Tak for den Udvikling, som Skibsbyggeriet i Svaneke har naaet, da han i Aarenes Løb har ladet bygge 10 Skibe dér, og saaledes givet Arbejde og Fortjeneste til mange Mennesker, samtidig med, at han ogsaa i dette Forhold viste en paaskønnelsesværdig Liberalitet.

Men hvad der især bringer os til at omtale denne Hædersmand, er Ønsket fra ældre, forhenværende Skibsførere her, som har været i hans Tjeneste, om at udtale den Taknemlighed, hvormed de altid har bevaret Erindringen om den Afdødes faderlige Godhed og Velvilje saavel under heldige som uheldige Omstændigheder«.

Fra Svaneke afsendtes ved Efterretningen om Grosserer Heerings Død følgende Telegram til hans ældste Søn. »I Erkendelse af den Taknemmelighedsgæld, som Svaneke By staaer i til Deres afdøde, almenagtede og i ethvert Forhold hæderlige Fader, bede vi Dem som hans Søn i nærværende at se et Udtryk for vore vemodige Følelser og oprigtige Deltagelse i Anledning af hans Død«.

Grosserer Heering ægtede, som nævnt, 1831 Karen Nicoline Mørch, født 19. Januar 1805 i Helsingør, død 2. Februar 1872, Datter af forhenværende Skibsfører, Havnefoged i Helsingør Niels Mørch og Karen Ferslev af Helsingør. De havde otte Børn. (Sjette Afsnit II).

4. HERLUF TROLLE HEERING,

født 19. November 1794 i Roskilde, Fuldmægtig paa Byskriverkontoret i sin Fødeby samt Forvalter ved Roskilde adelige Jomfrukloster; død ugift 3. November 1850.

NICOLINE HEERING
FØDT MØRCH.

FOTSTYR, FAGRE & BORN

SJETTE AFSNIT.

I.

BURCHARD FREDERIK CHRISTIAN HEERINGS BØRN.

1. OTTO PETER HEERING,

født 22. September 1827 i Randers, Møllebygger og Bestyrer af Gillebro Mølle, Fjelsted Sogn, Fyen; død ugift 13. November 1893 i Landsbyen Ejby, Fyen.

2. CHRISTIANE SUSANNE HEERING,

født 9. Februar 1829 i Randers, ugift, boer paa Sletterød Gaard i Fjelsted Sogn, Fyen, hos sin Svoger Adolph Langøe.

3. JOHAN SIGISMUND HEERING,

født 2. Januar 1832 i Randers, gik 1847 til Søs, tog 1851 Styrmandsexamen, blev 1854 Styrmand, var 1863—75 Fører af Briggen »Flink« og 1876—78 af Skonnerten »Nancy«. 1879, 1. Maj, blev han Fyrassistent ved Nordre Røse Fyr og forfremmedes 1889, 1. December, til Fyrmester. 1891, 17 December, ansattes han ved Eshjerg Fyr som Fyrmester, fra hvilken Stilling han tog Afsked 1. April 1900, blev samme Dag Dannebrogsmænd og tog Bopæl i Odense. Han ægtede 2. Oktober 1883 (i Otterup Kirke paa Fyen) Elisabeth Cathrine Sophie Lund, født 21. November 1860, Datter af Sadelmager Lund i Otterup.

4. FREDERIK CHRISTIAN SOPHUS HEERING,

født 21. Februar 1834 i Randers, Handelsbetjent, var en kort Tid i Australien, flyttede derefter til Hjemmet i Gillebro Mølle og senere til Eshjerg hos Broderen Fyrmester Johan S. Heering; død ugift paa Varde Sygehus 8. December 1898.

5. ARNOLD HEERING,

født 9. Januar 1836 i Randers, Købmand i Australien, boende i Yarrowee, St. Seha-stopol, gift 4. Maj 1867 med Marie Emilie Byrne, født i Byen Tulsk, County Roscomon, Irland, 19. Januar 1845. De have syv Børn. (Syvende Afsnit I).

6. HERLUF TROLLE HEERING,

født 21. August 1838 i Odense, gik 1853 til Søs, blev 1858 Styrmand, død ugift i Montevideo som Skibsfører af Barkskibet »Svanen« 10. Maj 1872.

7. CARL NIKOLAI HEERING,

født 27. Oktober 1840 i Gillebro Mølle, Fjelsted Sogn, Fyen, Maskinmester paa Munke-
mølle i Odense, gift 8. Juli 1888 med Caroline Hansen, født i Kjøge 11. April 1862.
De have fire Børn. (Syvende Afsnit II).

8. CHRISTIAN FREDERIK WINEKEN HEERING,

født 8. Maj 1843 i Gillebro Mølle, gik 1860 til Søs, sejlede i flere Aar fra 1865 som
Styrmand og 1871 som Skibsfører (Briggen »Frode«) indtil han 1877 ansattes som
Fyrmester paa Bovbjerg Fyr ved Lemvig. 1883 forflyttedes han i samme Stilling
til Hanstholm Fyr ved Thisted, hvor han tillige fungerede som Bestyrer af Skibs-
signal- og Telegrafstationen samt Brevsamlingsstedet. 1894, 28. April, modtog han
kongelig Udnævnelse som Fyrmester. 1888—89 omdannedes Fyret til et elektrisk
Fyr og er et af de kraftigste Lys, der findes. Samtidig etableredes et Sireneanlæg
med to Dampsirener. 1882 fik han Medalillen for Druknedes Redning samt en fransk
Medaille »Courage et dévouement« (for ædel Daad). 1900, 17. Januar, blev han
Dannebrogsmænd. Han blev viet 16. Oktober 1874 i St. Hans Kirke i Odense til
Emilie Cathrine Henriette Hansen, født 26. December 1853, Datter af Organist ved
St. Hans Kirke i Odense Mads Hansen. I dette Ægteskab fødtes elleve Børn. (Syvende
Afsnit III).

9. IDA MATHILDE NICOLINE LOUISE HEERING,

født 12. Juli 1846 i Gillebro Mølle, gift 24. April 1875 med Forpagter, senere Ejer af
Sletterød Gaard paa Fyen, Adolf Langøe, født 22 Septbr. 1834, Søn af Pastor Langøe
i Fjelsted og Harndrup.

10. NIELS OLAF VICTOR VALDEMAR HEERING,

født 18. April 1849, død 21. September 1857.

II.

GROSSERER PETER FREDERIK SUHM HEERING'S BØRN.

1. ARNOLD HEERING,

født 4. Februar 1832 i Kjøbenhavn, død 12. Februar 1836.

2. ALIDA HEERING,

født 16. Marts 1833 i Kjøbenhavn, død 8. April 1839.

3. EMILIE HEERING,

født 29. Oktober 1834 i Kjøbenhavn, gift 19. Maj 1860 i Kjøbenhavn med Carl Emil Albeck, født 31. Oktober 1830, Søn af Overkrigskommissær Carl Emil Albeck (født 3. Juni 1792, død 22. April 1857) og Charlotte Louise Margrethe Lytzen (født 23. Maj 1800, død 30. Aug. 1884). 1855—64 var han Fabrikant, Firma C. E. Albeck og Søn, 1865—72 Firma Petersen og Albeck, 1873—80 Fabrikant og Grosserer (Firma J. C. Modeveg) og Medejer af Brede Klædefabrik. 1880 blev han Medlem af den militære Hallekommission og 1890, 23. April, Ridder af Dannebrog. Af to Sønner og to Døtre, der fødtes i deres Ægteskab, døde en Datter som Barn.

4. OTTONIA CHRISTIANE HEERING,

født 23. Februar 1837 i Kjøbenhavn, gift 3. December 1861 i Kjøbenhavn med Premierlieutenant i Marinen Adolph Frederik Müller, født 14. November 1836. Ingen Børn.

5. PETER NIKOLAI HEERING,

født 16. December 1838 i Kjøbenhavn, besøgte 1846—55 Borgerdydskolen paa Christianshavn, gennemgik derefter et Kursus paa et Handelsakademi i Lybek fra April 1856 til August 1857 og var fra Januar 1858 til April 1860 ansat som Assistent i Privatbanken. Indtil Sommeren 1861 arbejdede han derpaa i Firmaet Hutchinson, Tegner & Co. i London og til August 1862 hos Gebroeders Hoogland i Amsterdam. Hjemvendt fra Holland arbejdede han i Faderens Forretning, i hvilken han optoges som Associé 1868 indtil han ved Faderens Død overtog samme som Eneindehaver. 1874 valgtes han til Medlem af Direktionen og Kasserer i Stiftelsen »Bombehøssen« og blev 1887, 14. November, dekoreret med Dannebrogordenens Ridderkors. Den 27. Maj 1869 ægtede han i Kjøbenhavn Harriet Christine Bramsen, født 17. April 1846, Datter af Konsul og Grosserer, Direktør Ludvig Ernst Bramsen (f. 30. April 1819, død

3. Juli 1886) og Camilla Christine Lassen (født 4. Marts 1821, død 22. Maj 1879 paa Rejsen, i Paris, begravet paa Holmens Kirkegaard i Kjøbenhavn). I deres Ægteskab fødtes sex Børn. (Syvende Afsnit IV).

6. CHRISTIAN WILHELM HEERING,

født 11. Maj 1840 paa Christianshavn, blev 1860 Student, privat dimitteret, og bestod 1867 statsvidenskabelig Examen. Fra Marts 1862 var han Lærer ved det Forenede Velgørenheds Selskabs Drengeskole og fra 1881 ved Borgerdydskolen paa Christianshavn samt fra 1885 ved Søsterlige Velgørenheds Selskabs Pigeskole. 1874 indtraadte han som Medvirkende i Kjøbenhavns Understøttelsesforening og blev 1876 Medlem af Bestyrelsen for Selskabet Philadelphia. 1898, 8. April, blev han Ridder af Dannebrog. Han ægtede 22. Oktober 1880 Bertha Mathilde Louise von Leth, født 26. Januar 1851 i Randers, død 12. Oktober 1900, Datter af Oberst i Rytteriet Johan Frederik Arnoldus v. Leth (født 17. Juni 1800, død 16. Marts 1872) og Beate Cathrine Christensen (født 2. September 1811, død 1860). De have to Børn (Syvende Afsnit V).

7. ALFRED ESKILD SUHM HEERING,

fødtes 15. September 1843 paa Christianshavn, besøgte Borgerdydskolen indtil 1861, bestod 1864 Examen som Skibskonstruktør, var 1865—70 Kontorist hos J. H. Hedemanns Sønner i Kjøbenhavn og hos Hunter & Erichsen i Newcastle upon Tyne, 1870—72 var han Landvæsenselev og Avlsforvalter. Fra Oktober 1872 til November 1881 var han Ejer af Gaarden »Ragnesminde« i Brøndbyvester Sogn, Kjøbenhavns Amt, nu Bogholder og Kasserer i Assuranceselskabet »Danske Lloyd«. Han ægtede 19. Maj 1876 i Kjøbenhavn Emma Elisabeth Henriette Jespersen, født 10. Januar 1850 i Viborg, Datter af Etatsraad Christian Magdalenus Jespersen, Herredsfoged i Hatting Herred (født 15. Februar 1809 i Viborg, død 18. November 1873 i Kjøbenhavn) og dennes anden Hustru Christensine Elisabeth Margrethe Christofrine Frederica Sehested (født 18. December 1818). De have tre Børn (Syvende Afsnit VI).

8. MARIA FRANZISKA HEERING,

født 27. Marts 1845 paa Christianshavn, død ugift 28. August 1873.

PETER N. HEERING

HARRIET HEERING
FØDT BRAMSEN.

FOTOFIN. FAGH & CRENE

SYVENDE AFSNIT.

I.

ARNOLD HEERINGS BØRN.

1. FREDERIK WILLIAM HEERING,

født 10. Maj 1868, Member of stock exchange, stock and share broker, Ballarat, Colony of Victoria, Australien, gift 26. Marts 1894 med Mary Ann Prisk.

2. ANNA CATHRINE HEERING,

født 1. August 1870.

3. ARNOLD OWEN HEERING,

født 28. Juni 1872, Materialhandler, Apotheker og Tandlæge i Cue, Vest Australien.

4. MARIE EMILIE HEERING,

født 8. Oktober 1874, død Onsdag før Langfredag 1875.

5. JAMES HERLUF TROLLE HEERING,

født 11. December 1876, Kontorist ved Prince of Wales and Bonshaw Guldmine Kompagni i Ballarat, Studerende i Bjærgmineinstituttet.

6. JOHN HEERING,

født 9. Februar 1880, Elev i Statsskolen i Sebastopol, Australien.

7. MATHILDE JANE HEERING,

født 29. Oktober 1883.

II.

CARL NIKOLAI HEERINGS BØRN.

1. HERLUF TROLLE HEERING,

født 12. April 1889.

2. JOHAN SIGISMUND HEERING,

født 25. August 1890, død 9. November 1893.

3. ARNOLD BURCHARD HEERING,

født 7 Marts 1892.

4. ALIDA EMILIE HEERING,

født 21. Januar 1894.

5. OTTO CARL HEERING,

født 4. April 1896.

III.

FYRMESTER CHRISTIAN FREDERIK WINEKEN HEERINGS BØRN.

1. OLAF PETER HEERING,

født 28. Juli 1875 i Aarup, Skydebjerg Sogn paa Fyen, Telegrafist ved Statstelegrafan i Kjøbenhavn.

2. HOLGER ARNOLD HEERING,

født 5. August 1876 i Aarup, Letmatros, død 1897 ombord i Norsk Bark »Magdala« af Flækkefjord, der sporløst forsvandt paa Rejse fra Port Elisabeth til Delagoabay i Sydafrika.

3. EINAR EMIL HEERING,

født paa Bovbjerg Fyr, Ferring Sogn, 28. Januar 1878, Møbelsnedker.

4. HARALD WILLIAM HEERING,

født paa Bovbjerg Fyr 29. August 1880, Sadelmager og Tapetserer.

5. RIGMOR CATHRINE HEERING,

født paa Bovbjerg Fyr 26. September 1882.

6. BALDUR VIGGO HEERING,

født paa Hanstholm Fyr 10 Marts 1884.

7. ANNA KIRSTINE HEERING,

født paa Hanstholm Fyr 12. Februar 1888.

8. AGNES OCTAVIA HEERING,

født 12. Februar 1888 (Tvilling), død i Marts 1889.

9. ELNA LOUISE HEERING,

født 17. September 1889.

10. KNUD VALDEMAR HEERING,

født 4. Oktober 1892.

IV.

GROSSERER PETER NIKOLAI HEERINGS BØRN.

1. INGEBORG HEERING,

født 1. Juni 1870, gift 27. November 1897 i Vor Frelsers Kirke med Frits Jacobsen, født 7. Oktober 1868 i Kjøbenhavn, praktiserende Læge sammesteds og Reservelæge af Flaaden, Søn af Nicolai Jacobsen, Kommandør af Flaaden, Forretningsfører for den københavnske Søassurance-Forening (født 30. Marts 1834), og Louise, født Jacobsen (født 20. Maj 1838).

2. PETER FREDERIK SUHM HEERING,

født 1. April 1872, død Juledag 1896, Handelskontorist hos Faderen.

3. MARIE FRANZISKA HEERING,

født 21. Marts 1874, gift 28. Januar 1898 i Vor Frelsers Kirke med Grosserer Kai Leth, født 21. Juli 1872 i Kjøbenhavn, Søn af Grosserer Christopher Adolph Leth (født 27. Juni 1836) og Harriet født Wulff (født 17. August 1850). De have to Sønner.

4. WILLIAM HEERING,

født 8. April 1876, blev 1895 Student fra Borgerdydskolen paa Christianshavn, derefter Kontorist, p. t. i London.

5. BODIL HEERING,

født 9. December 1877, gift 20. April 1900 med Grosserer Allan Berry Hansen, født 10. April 1875, Søn af Grosserer Harald Andreas Hansen (født 24. Marts 1835), og Anna Georgiana Cécile født de Dompierre de Joncquieres (født 27. Februar 1847).

6. HARALD HEERING,

født 8. August 1879, har frekventeret Borgerdydskolen paa Christianshavn, Handelskontorist hos Faderen.

V.

CAND. POLIT. CHRISTIAN WILHELM HEERINGS BØRN.

1. GUNVER HEERING,

født 23. Februar 1884 i Kjøbenhavn.

2. MOGENS HEERING,

født 24. November 1885 i Kjøbenhavn, Elev af Borgerdydskolen i Helgolandsgade.

VI.

ALFRED ESKILD SUHM HEERINGS BØRN.

1. KAREN MARGRETHE HEERING,

født 11. April 1877 paa Gaarden »Ragnesminde« ved Glostrup.

2. POUL HEERING,

født 10. Februar 1879 paa Gaarden »Ragnesminde«. 1896 dimitteret fra Metropolitan-skolen. Stud. theol.

3. CHRISTIAN MAGDALUS JESPERSEN HEERING,

født 20. Marts 1881 paa Gaarden »Ragnesminde«. 1898 dimitteret fra Metropolitan-skolen. Stud. theol.

PERSONER AF NAVNET HEERING (HERING) UDENFOR STAMTAVLEN.

En nær Slægtning, maaske Fætter til Præsten Josua Heering, er

DANIEL HEERING,

der 1695 staaer Fadder til Dorothea Christlieb Heering (S. 00) og 6. September 1720 udnævntes til Stadssekretær i Husum. 1732 staaer han i Brevvexling med Gehejme-raad Ditlev Reventlow, Burchard Heerings Velynder.

Antagelig en Søn af Daniel Hering er

HENNING FRIEDERICH HEERING,

født 1711 i Rendsborg, studerede ved fremmede Universiteter og blev Sekretær hos Amtmanden over Aabenraa Amt. 1735 fik han Expektance paa Amtsskrivertjenesten i Aabenraa, ansøgte 1738 om Amtsforvalterposten i Aabenraa og var 1746 Advokat ved Overretten. 1761 blev han Borgmester i Rendsborg og udnævntes 1760 til Kancelli-raad, 1768 til Justitsraad, 1783 til Etatsraad. Han døde 24. Januar 1802 i Rendsborg i en Alder af 90 Aar. Hering ægtede 9. Juni 1746 Lucie Magdalene Bentzen, født 1730, død 22. Juli 1803 i Rendsborg. Deres Søn var:

BENEDIKT MATHIAS HEERING,

født 6. September 1754 i Rendsborg. Han udnævntes 1779 til 2. Sekretær ved Land-kommissionen i Holsten, blev 1780 virkelig Kammerraad, 1785 Kancelli- og Overrets-raad paa Gottorp, 1807, 12. November, Kæmmerer i Allona. Død 28. Januar 1815 i Slesvig som Etatsraad. Han ægtede 23. Juni 1780 Cathrine Marie Marckmann.

En af de første af Navnet Hering, der nævnes i danske Arkivsager er:

MORTEN HEERING,

der 1655 var Pantsvend ved Jagten og 1657 udnævntes til Skovrider i Koldinghus Len. Samtidig med ham var Kapitajn

HENRIK OTTO HEERING.

Han var født i Lyneborg, stod fra 1640 i polsk Tjeneste, kom 1656 til Danmark og havde ifølge sin egen Meddelelse i en Ansøgning fra 1661 i sidstnævnte Aar tjent Kongen i haly-

femte Aar. Hering stod først ved det gyldenløveske Regiment i Skaane i Spidsen for et Kompagni Polakker, senere i Dronningens Livregiment under Kjøbenhavns Belejring. I hin Ansøgning klager han over, at han har maattet gjøre store Udlæg af sine egne Penge for at holde sit Kompagni Polakker samlet. I December 1661 skriver han, at han »ikke ved, hvorledes han og hans Familie skulle undgaa at dø af Sult«. I Foraaret nævnte Aar var han udtraadt af Krigstjenesten og angiver som Aarsag hertil sin Regimentschef Holcks Ondsindethed imod ham. Han tilføjer, at han har tjent uden Berømmelse (sonder Ruhm), hvilket næppe har været hans Mening, snarere synes det, at han har glemte et lille ret vigtigt Ord. Han havde paa hin Tid ligget syg paa femte Maaned i Frederiksborg i trange Kaar. 1661 stod han i polsk Tjeneste, blev 1662 anbefalet til Hertug Christian Ludvig af Brunsvig-Lyneborg, stod derefter i den gottorpske Hær og indexererede Landfolket. En Aarrække tie Kilderne ganske om Herings Skæbne. Ved Begyndelsen af den skaanske Krig blev han af Schack opfordret til atter at komme til Danmark, og i Aaret 1675 eller 1676 nævnes han som Medlem af en Krigsret, men blev selv i Begyndelsen af 1677 ved en Krigsretsdom dømt fra sin Charge og sit Kompagni. Efter sin egen Paastand var han aldeles uskyldig deri. I Sommeren 1676 var han kommanderet paa Flaaden og fik 13. Februar 1677 Befaling til at møde i Landskrona. Det viste sig, at hans Kompagni var i slet Tilstand, men Hering gør gældende, at hans Lieutenant var bleven taget fra ham og kommanderet til Gulland og endvidere at hans Fændrik havde forsømt sin Pligt, at sørge for, at Kompagniet blev forsynet med Vaaben og Klæder, og i Stedet for havde puttet Pengene i sin Lomme. Hering minder Kongen om sin tidligere gode Tjeneste, hvorledes han ved sine Kundskaber i Frederik III.s Tid havde opsat Breve paa Polsk, som vare blevne trykte og omsendte til de polske Soldater i den svenske Hær, for at drage dem over i dansk Tjeneste. En kort Tid skal Hering ifølge sin Sønnens Udsagn have været Kommandant i Ystad. Han døde 1677 paa Ny Amager og blev begravet i Frederiksberg Kirke. I Maj faar hans Enke udbetalt 20 Rdlr. af den kongelige Kasse.

Hering var sidst i 1658 eller i Begyndelsen af Aaret 1659 bleven viet »til sin Fæstemø, med hvilken han kort Tid forinden« var bleven trolovet i Kjøbenhavn. Han fik efter Hans Svanes Indstilling til Oversekretær Erik Krag (dateret 16. December 1658) Tilladelse til at vies i Hjemmet, da hans Trolovede var syg.

Henrik Otto Herings Søn var

CHRISTIAN HERING,

født omtrent 1660, var 1675 Lieutenant i sjællandske nationale Infanteriregiment, blev afskediget 1678 og ansattes 1684 som Fændrik i Drabantgarden. 1684, 6. Maj, fik han Tilladelse til Hjemmevielse med Anna Arntzdatter.

I Sommeren 1694, da han laa i Garnison i Korsør, ansøger han om at blive Kaptajnlieutenant. 1702, 14. Januar, blev han Kaptajn og gik med sit Kompagni til Brabant. Han faldt 13. August 1704 i Slaget ved Höchstädt.

Christian Herings Søn:

CONRAD VON HERING,

Hofjunker hos Fyrstinden af Nassau-Usingen, fik 1716 et Vidnesbyrd fra Kongen om, at hans Fader og Bedstefader havde tjent i den danske Hær.

Denne Familie førte, som Christian Herings Segl viser, i Vaabenskjoldet en Sild, staaende paa skraa i Feltet fra venstre til højre, paa Hjelmen tre Fjerbuske.

PETER HERING

blev 1741 Fændrik i Garnisons Regimentet (Fredericia) og 1744 Sekondlieutenant. Som saadan døde han 24. Januar 1749, 64 Aar gammel og blev begravet fra Frue Kirke.

CHRISTOPHER HERING,

Kagebager, født i Naumburg an der Saale i Provinsen Sachsen, boede 1661 og 1668 paa Vandkunsten (nu Raadhustræde 10) og fik 1672 Skøde paa flere til hans Gaard stødende Pladser. 1659, 17. September, fik han Tilladelse til Hjemmevielse med Kirstine Andersdatter. Efter hendes Død ægtede han Karen Christensdatter, barnefødt i Lund. De oprettede 1679 gensidigt Testamente. Deres Formue skulde tilfalde Herings tre Børn af første Ægteskab, da hendes Broder »ved sin Udyd har gjort hende størst Fortræde« og derfor ved hendes Død kun skal betænkes med 20 Sletdaler. Christopher Hering var, som det synes, en ret velhavende Mand. Han havde Privilegium paa Kroen i Lyngby. Hering blev bisat 8. November 1682 i St. Petri Kapel. 1688 svarer hans Enke af sin Gaard 350 Rdlr. Grundskat. Hun blev 30. August 1692 bisat ved sin Ægtefælles Side.

Christopher Herings Børn af første Ægteskab vare:

1. HANS HERING,

der 20. Oktober 1692 tog Borgerskab som Kagebager. 1689 fik han kongelig Bevilling paa alene at maatte arve sin Stifmoder, da denne havde tilfredsstillet sine tvende andre Stifbørn. 1692, 23. August, faar han og Hustru Margrethe Andersdatter, der i nogle Aar havde været gifte uden at faa Livsarvinger, kongelig Stadfæstelse paa en Forskrivelse, ifølge hvilken den længstlevende skal sidde i uskiftet Bo.

2. BALTZER HERING,

fører 1684 Klage over, at han og hans Søster Anna ere blevne forurettede i Henseende til deres Arv efter Fader og Svigerfader. 1689 ejede han Gaarden Nr. 240 paa Vestergade. 1691 faar han kongelig Tilladelse til at bruge sine to Børns mødrene Arv, imod at sørge for deres Underhold og Opdragelse, da deres Formynder vil gjøre Eksekution

hos ham for denne Arv. Han ejer intet uden sit Værktøj og har brækket sit Ben. Hans Grundejendom er meget forringet i Prisen. Hans Børn Christopher og Johanne vare henholdsvis i Aaret 1691, 7^{1/2} og 6 Aar gamle.

3. ANNA HERING,
var gift 1684 med Asmus Brun.

PETER HERING,
»forrige Indbygger i Lund«, faar 1680, 14. August, Bevilling paa at nedsætte sig »i hvilken Kjøbstad i Kongen af Danmarks Riger, hannem lyster«.

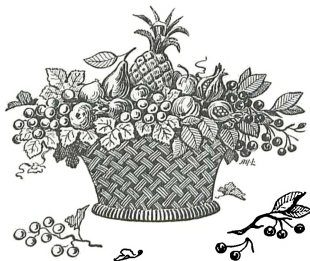
HARTVIG HEERING
faar 2. Juni 1682 Bevilling paa at hjemmevies med Dorothea Jensdatter.

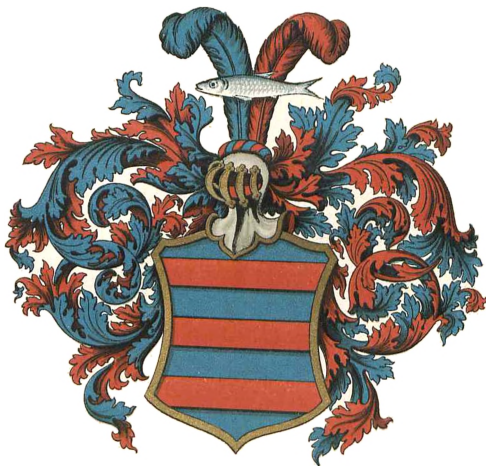
JOHAN FREDERIK HERING blev 29. Januar 1732 i St. Petri Kirke viet til Margrethe Wohl. De havde følgende Børn til Daaben:

JOHAN JÜRGEN, 7. Juni 1732.

JOHAN FREDERIK, 23. Februar 1737.

JOHAN PETER ULRIK, 15. Oktober 1739.

BREVE FRA BURCHARD HEERING

1721—30

I.

TIL GEHEJMERAAD DITLEV REVENTLOW

(I GEHEJMERAAD OTTO BLOMES NAVN).

Demselven habe mittelst diesem zu benachrichtigen nicht ermanglen wollen, wie nehmlich Ihro K. M. gestern Vormittag auf Fridrichsberg nach geendigtem Conseill alle fremde Ministres und übrige Bediente in dero innersten Vorcammer durch den Oberhoff Marechal H. Geh. Rath von Münch¹ fordern lassen, und nachdehm Sie sich mit denen fremden Ministren von indifferenten Sachen etwa $\frac{1}{4}$ Stunde entreteniret, an Sie und allen unss übrigen daselbst befindlichen dero Bedienten gefragt, ob wir nicht mit Ihm in der Hertzogin von Schleswig Schiaff Cammer folgen und was Er daselbstn vornehmen würde, mit ansehen wolten, worauf der Oberhoff Marchall in dem Cabinett trat und die Königl. Croone auf seinen Armen und einem rothen sammiten Küssen tragend, holete und dem Könige damit, wie wir andere, folgete, es redete darauff der König die Hertzogin publicquement an, dass da auss wahrer Liebe und Hochachten Er Sie zu seiner Gemahl genommen, dieselbe auch voritzo zu Seiner Königin declariren wolte, nöhtigt Sie, auff dem unter dem Himmel dero Behuff gestellten fauteuille sich niederzulassen, nahm die Croone vom Kissen und setzte sie Ihr auff den Kopff, welchem nechst die Königin aufstand und dem Könige die Hand küsste, dieser aber darauff seine Gemahlin embrassirte, womit der Actus zum Ende war, ausser, dass der Croon Printz und Croon Printzessin, wie auch alle übrige fremde und anwesende eigene Ministres die Königin gratulirten, welches auch von denen drey anwesenden Dames, denen Frau Gräffinnen von Reventlou², Hollstenburg³ und Örtz⁴ geschahe. Die Frau Gross Cantzlerin⁵ welche zu Freudenlund sich auffhielte, ward zwar mit zur Tafel angesaget, aber Sie hatte sich Unpässlichkeit halber entschuldigen lassen. Gar zu courieuse ist es, dass diese Crönung solchergestalt cachiret worden, dass keine Seele etwas davon gewusst, bevorab man die Croone sahe. Ihro Maytt. speiseten Mittags und Abends publicquement an einer grossen Tafel und divertirten sich zwischen denen Mahlzeiten mit dem Bassett Spiel, Sie sind heuchte mit der übrigen Herrschafft nach Fridrichsburg gereisst und werden daselbst das Fest verbleiben, wohin am Montag folge. Die Zeit erlaubet mich voritzo ein mehreres nicht, dannenhero mich schliesslich der Fr. Gemahlin gehorsahmt empfehle und in aufrichtiger Ergebenheit immerhin zu beharre versichere.

Copenhagen, d. 31. May 1721.

¹ Vilhelm Moritz v. Münch genannt v. Buseck, Gehejmerrad, Overhofmester, Amtmand over Gottorp, f. 1664, d. 1741.

² Benedikte Margrelhe Brockdorff, f. 1678, d. 1739, gift med Christian Ditlev Greve Reventlow til Grevskabet Reventlow, Baroniet Brahe-Trolleborg o. s. v., Overkammerherre, Overgeneral i Skane 1709, Gehejmerrad, Overpræsident i Allona, Overjægermester; f. 1671, d. 1738.

³ Christine Sophie Komtesse Reventlow, Datter af Storkansler Conrad Greve Reventlow, f. 1672, d. 1757, gift i Gang 1688 med Stiftamtmand Niels Friis. Greve til Frisenborg, f. 1664, d. 1699; 2. Gang 1700 med Storkansler Ulrik Adolph Greve Holstein til Holsteinborg, f. 1664, d. 1737.

⁴ Frederik Ludvig Greve Oertz, f. 1712, d. 1779, Gehejmerrad, Overceremonimester, var gift med Marie Svane, f. 1698, d. 1772.

⁵ Storkansler Conrad Reventlows anden Hustru Sophie Amalie født Hahn, f. 1664, d. 1722.

II.

TIL DITLEV REVENTLOW.

*Hoch- und Wohlgebohrner Herr Geheimttrath
Gnädiger Herr!*

Ewr. Excellence habe nur durch gegenwärtige Zeilen unterthst. vermelden wollen, Welch gestalthen am abgewichenen Mittwoch der Herr Geheimttrath Hollst mit der Frau Hoff Meisterin Scholten Hochzeit¹ gehalten. Es geschahe die Copulation in des Cron Printzen Pallais, wobey Ihre Maytt. der König mit zugegen waren, auch alda zur Taffel blieben. Die Königin hält noch beständig die Cammer, und gehet nicht aus. Gestern geschahe die Copulation des Herrn Cammer-Herrn Reventlau mit der Frau Obristin Passbergen², welche Parthey deren Mitteln nach ziemlich avantageuse vor dem Herrn Reventlau ist. Ich ersterbe übrigen in tieffschuldigstem Respecte

Ewr. Excellence
meines gnädigen Herrn ganz untherthänig
gehorsahmste Dineren
B. HEERING.

Rosenborg, den 8. November 1727.

III.

TIL DITLEV REVENTLOW.

*Hoch- und Wohlgebohrner Herr Geheimttrath
Gnädiger Herr!*

Ewr. Excellence gnädige Zuschrift vom 7t. hujus ist mir wohl geworden, auss welchem dann ersehen, welcher gestalthen Ewr. Excellence benachrichtiget seyn wollen, wie balde Ihre Kön. Hoheit, der Croon Printz und dero Gemahlin, dero Reise nach dem Carlsbad antrethen werden. Man saget vor gantz gewiss, dass solches in der Woche nach der Königin Gebuhrts Tag geschehen werde. So balde der Tag zum Aufbruch determinirt, will nicht ermanglen, Ewr. Excellence davon Bericht zu geben. Ihre Maytt. der König sind noch feste resolviret, diesen Sommer eine Tour nacher Holstein zu machen, kommen nur keine andere Verhinderung im Wege, glaube auch gantz gewiss, es dabey verbleiben werde. — Am Dingstag und Donnerstage in der bevorstehenden Woche werden Ihre Kön. M. die hiesige Guarnison die Revue passiren lassen, am Mittwoch soll ein Jude getaufft werden, den Freytag fällt der Königin Gebuhrts Tag ein, und am Sonnabend soll das hiesige Wayshaus eingeweihet werden. Abgewichenen Mittwoch machten Ihre K. M. eine kleine Tour nach Fridensborg, von wannen dieselbe gestern retournirt. Der Graff Friis³ und Gen. Major Lüttichau⁴ waren mit dorthin. Ewr. Excellence dancke untherthst. vor dero gnädige Condoledge wegen meines Schwagern des Pastoris Langemak gar frühezzeitigem Absterben. Meine Schwester ist dadurch in einem schlechten Stande gesetzt, und weiss ich nicht, wie ihr zu helfen, dafern sie nicht bey dem Dienste conservirt wird.

¹ Johan Georg v. Holstein, f. 1662, d. 1730, Hofmester hos Kronprins Christian (VI), Gehejmeraad og Medlem af Konseillet, gift 5. Novbr. 1727 med Charlotte Amalie Plessen, Enke efter Feltmarskal Jobst Scholten.

² Claus Reventlow III Osterrade og Eskjær, Gehejmeraad, Stiftamtmand, Justitiarius i Højesteret. 1693—1758; gift med Oberst Verner Parsbergs Enke Christianne Barbara, fadt Bantzau.

³ Greve Christian Friis III Frisenborg, Gehejmeraad, f. 1698, d. 1732.

⁴ Generallicutenant Hans Helmuth v. Lüttichau, f. 1670, d. 1732.

Mein Schwager, der Pastor Ewald zu Rensburg, hat an mich wegen eines Studiosi Namens Ostwald geschrieben, welcher (wie ich nicht anders weiss) zu Lütmark¹ Hoffmeister ist, diesen rühmet er sehr wegen seiner guthen Studia alls auch seines dabey führenden exemplarischen Lebens und Wandels und vermeint gantz gewiss, wann derselbe zu dem Dienste gehollfen werden könnte, er meine Schwester wohl heurathen würde. Der Hr. Ober Hoff Marechall hat desfalls auch heuthe an den Herrn Ahlefeldt von Lindau, alls Patrono der Gettorffer Kirchèh geschrieben und Ihme ersucht, diesen Studiosium zur Wahl mit zu präsentiren. Ewr. Excellence haben allezeit gegen meine Mutter, Geschwister und mir sich sehr gnädig bezeigt und recht väterlich vor uns gesorget, wannhero auch nicht hoffe, dieselbe es ungnädig nehmen werden, wann Ewr. Ex. hiedurch unterthst. ersuche, gelegentlich bey dero Frau Schwester, Frau Geheime Räthin zu Knoop² und dero Hr. Bruder zu Altenhoff³, meine Schwester mit dero Intercession gnädigt behülllich zu seyn, umb sich ihrer anzunehmen, damit sie doch, wo möglich conservirt würde. Ich ersterbe übrigens in aller tieff schuldigstem Respecte

Ewr. Excellence
Meines gnädigen Herrn ganz unterthänig
gehorsamster Diener
BURCHARD HEEHING.

Copenhagen d. 10l. April 1728.

IV.

TIL DITLEV REVENTLOW.

*Hoch- und Wohlgeborner Herr Geheimherrath
Gnädiger Herr!*

Was der Herr Hoffrath Voigt hieselbsten zu negotiiren in commissis habe, concerniret eigentlich den Hertzog von Norburg⁴, wannhero ich mich denn auch vorgestellt, dass Ewr. Excellence solches bewust seyn würde, da ich indessen auss Ewr. Excellence gnädiger Zuschrift erschen, wie dieselbe davon nichts vernommen, alls communicire in Anschluss, jedoch sub rosa, die Abschrift des übergebenen Memorials, alls worvon der Hertzog auch Copiam an den Herrn Ober Hoff Marechal übersand. Es gehet die Rede, alls wann Ihre Königl. Hoh. der Croon Printz auch einen Dannebrog-Orden vor jemanden mit bekommen, welchen dieselbe beym Könige sich ausgebeten haben sollen. Von Ewr. Excellence abermahls gethaner gar gnädiger Versichrung wegen meiner Schwester zu Gettorff, dancke ich unterthänigst. Ich werde hierüber weiter an meinen Schwager Ewald schreiben, ob er nicht eine andere Persohn in Vorschlage zu bringen weiss, nachdemmahlen auss Ewr. Excellence Schreiben wahrnehme, welchergestalthen deroselben die Persohn des Mons. Ostwalds eben nicht sonderlich gefalle. Ewr. Excellence hohen Grace empfehle ich mich übrigens gantz unterthänigst und ersterbe in tieffschuldigestem Respecte

Ewr. Excellence
meines gnädigen Herrn ganz unterthänig
gehorsamster Diener
BURCHARD HEEHING.

Copenhagen d. 24l. April 1728.

Ihro Kön. Hohheit der Croon Printz haben sich zu Wemmeltoft länger arretirt, wie dieselbe willens gewesen und werden daher diesen Abend erst in Corseur eintreffen und von da ab Dero Reise weiter forthsetzen.

¹ Lötmark ved Slien ejedes da af Familien Dewitz.

² Sophie Magdalena Reventlow, gift med Gehejmeraad Frederik Rantzau til Knoop, f. 1658, d. 1723.

³ Cai Frederik Reventlow til Altenhof, f. 1685, d. 1762.

⁴ Hertug Frederik Carl til Slesvig-Holsten-Nordborg-Pløen.

V.

TIL DITLEV REVENTLOW.

*Hoch- und Wohlgebohrner Herr Geheimblerrath
Gnädiger Herr!*

Ew. Excellence gnädige Zuschrift vom 1ten hujus ist mir wohl geworden, woraus erfahren, wie Ew. Exc. zu wissen verlangen, weme der Dannebrog's Orden, welchen der Croon Printz mit bekommen, destiniert seyn möge. So viel unter der Hand erfahren, durffte der H. Envoyé Berkenthien¹ wohl damit begnadiget werden. Nunmehr ist es feste resolvirt, dass der Herr Geheimblerrath Sehestedt² als Ambassador nacher Franckreich gehet. Ihro Maytt., der König haben ihme jährlich 24,000 Rthlr. Gage beygelegt und 6000 rthlr. zu seiner Equipage, auch ein Gespann Pferde geschenckt. Ein silbernes Service wird ihme von des Königs geliehen. Der Herr General Major Arnold³ hat mit Consentement des Königs an einen sich alhier auffhaltenden Preussischen Captain drey Kerls von seiner Compagnie mit grosser Advantage überlassen, massen er vor seinem ältesten Sohne von dem Könige von Preussen eine Expectance auff zweene Canonicaten erhalten, wovon er dasjenige, so am ersten vacant wird, haben soll. Man saget, dass wenn er diese Expectance an jemanden wieder abstehen will, er gerne 8000 Rthlr. davor überkommen können. Anfänglich wurden ihme 1500 Rthlr. vor den einen Kerl gebothen, er gab aber vor, wie es ihme umb den Gelde nicht zu thun, besonders sich diese Gnade von dem Könige aussbäthe. Ich ersterbe übrigens in aller tiefschuldigstem Respecte

Ew. Excellence
Meines Gnädigen Herrn ganz unterthänig
gehorsamster Diener
B. HEERING.

Copenhagen d. 4. May 1728.

VI.

TIL DITLEV REVENTLOW.

*Hoch- und Wohlgebohrner Herr Geheimblerrath,
Gnädiger Herr!*

Ich kan nicht umbhin. Ewr. Excellence hiedurch unterthänigst zu benachrichtigen, welcher gestalthen mein Schwager, der Pastor Ewald, mir berichtet, wie er niemanden besser denn Mr. Ostwald zu finden wässte, welcher sich resolviren wolte, meine Schwester zu heurathen, er versichert sonsten anbey, welcher gestalthen er gedachten Ostwald speciellement kennete, und wolte er davor garantiren, dass wenn er meine Schwester hiernechst heurathete, sie sehr wohl mit einander leben würden. Nun haben die Herren Patroni der Gettorffer Kirchen auff den 24t. huj. eine Convocation anberaumat, umb mit einander zu deliberiren, auff was Weise die baldige Wiederbesetzung des vacanten Diaconat-Dienstes am besten geschehen könne, auch desfalls an den Herrn Ober Hoff Marechall geschrieben, welcher ihnen auch wieder darauf geantworthe, und Mr. Ostwald zur Presentation mit in

¹ Christian August Greve Berkentin, f. 1694, d. 1758, Gesandt i Wien, Oversekretær i tyske Kancelli.

² Christian Sehested, Gehejmeraad, Oversekretær i tyske Kancelli, Gesandt i Frankrig, f. 1666, d. 1740.

³ Hans Jakob Arnoldt, Feltmarskal, kommanderende General i Norge, f. 1669, f. 1758.

Vorschlag gebracht, imgleichen hat der Herr Ober Hoff Marechall auch an den Herrn Cammer Herrn Brocktorff und Ewr. Excellence Herrn Bruder von Altenhoff, an heutte dieserwegen geschrieben.

Gleich ich nun weiss, dass Ewr. Excellence bey denen Herrn Patronen so wohl alss auch denen andern Herren Eingepfarreten, durch deroselben Intercession, vieles auszurichten vermögend seyn, alss nehme mir abermahls die Freyheit, Ewr. Excellence hiedurch unterthst. zu ersuchen, sich dieser Sachen so viel thunlich mit angelegen seyn zu lassen, damit meine arme Schwester bey dem Dienste conservirt werden könnte, massen ich sonst nicht absehe, wo sie hiernächst ihren Unterhalt finden soll. Ewr. Excellence haben sich allezeit sehr gnädig gegen den meinigen und mich bezeuget, zweiffle dannenhero auch nicht an gnädiger Gewehrung dieser meiner Bitte.

Heutte hat der H. Königsmann eine artige Copulation gehabt, es haben nemlich Ihre Kön. Maytt. 12 von denen ehrlichen Esclaven die Freyheit geschenckt und schicken solche nacher Grönland als Soldathen, welche mit 12 von denen jüngsten Frauens Leuthen auss dem Spinn Hause copuliret und darauß soforth nach dem Schiffe gebracht worden. Ein jeder von denen Kerls musste dass Loss vorher darum ziehen, was er vor eine Frau haben solte. Es werden anitzo 30 Soldathen und 6 von der Artillerie dahin gesandt, welche mit Gewehr und Proviand vors erste auff 1¹/₂ Jahr versehen werden. Auch gehet ein Gouverneur mit dahin und ein Captain, wie auch ein Lieut. von der Artillerie, diese sollen den Zustand des Landes recognosciren, dero behuff sie 12 Pferde mit bekommen; der Commandeur, so da mit gehet, soll die Farth zu Wasser näher untersuchen¹. Übrigens ersterbe in allen tieffschuldigestem Respecte

Ewr. Excellence
meines gnädigen Herrn gantz unterthänig
gehorsamster Diener
BURCHARD HEERING.

Copenhagen d. 15. May 1728.

VII.

TIL DITLEV REVENTLOW.

*Hoch- und Wohlgebohrner Herr Geheimberrath,
Gnädiger Herr!*

Ewr. Excellence habe durch gegenwärtige Zeilen unterthänigst zu berichten nicht ermanglen sollen, wie dass gestern des Printz Friderichs Geburts-Tag celebrirt worden, da dann Ihre Königl. Hoheit dero eignen Hoff Staat erhalten; der Hr. Camer Juncker Söhlen-thal² ist zu dero Hoff-Meister allerdst. ernand, und der Baron Hertzberg³, so bey der Marggräffin gewesen, Cammer Juncker, der Page Molke⁴ ist dessen Cammer Page geworden; des Croon Printzen Camer Page von Bibou⁵ ist auch gestern zum Cammer Juncker beym Croon Printzen ernand und der Page von der Lühe⁶ in dessen Stelle hinwieder Cammer Page geworden. Ich ersterbe übrigen in tieffschuldigestem Respecte

Ewr. Excellence
meines gnädigen Herrn gantz unterthäniger Diener
B. HEERING.

Copenhagen d. 11. Apr. 1730.

¹ Se herom H. M. Fenger, Hans Egede og den grønlandske Mission, 81. P. Eberlin i «Tilskuere» VI, 482 ff.

² Georg Vilhelm v. Söhlen-thal, Gehejmerrad, Hofmester hos Prins Frederik (V), f. 1698, d. 1768.

³ Frederik Vilhelm Baron Hertzberg, Amtmand og Landfoged over Pernern, Landraad i Holsten.

⁴ Adam Gottlob Greve Molke, f. 1710, d. 1792, den bekjendte Statsminister.

⁵ Conrad Gottfried v. Bibou.

⁶ Volrad Augustin v. der Lühe, f. 1705, d. 1778. Gehejmekonferensraad, Overpresident i Kjøbenhavn.

VIII.

TIL DITLEV REVENTLOW

(I OTTO BLOMES NAVN).

Wann dem Gerüchte nach die auff dem Tapis gewesene Mariage zwischen Ihre Durchl. dem Hertzoge von Plöen¹ und der verwittweten Frau Gräffin von Maltzahn krebsgängig geworden, alss habe hiedurch bey mon cher Cousin vernehmen wollen, ob dehme also sey, welchenfals Ihnen hiedurch ersuche, mir ohne schwer die Particularia, was eigentlich daran behinderlich gewesen, einzuberichten. Ich hege in Warheit gar viele Consideration vor diesem Herrn und nehme an dero Wohlergehen gewiss besondern Parth, wannhero es mir recht leid thun solte, wann Ihre Durchl. dero Intent hierin nicht erreichten. Sonsten könte ich Ihre Durchl. noch wohl eine andere Mariage in Vorschlag bringen, welche fast eben so profitable, wie die vorerwehnte vor deroselben halte; die Persohn, nemlich die Comtesse Reventlow ist Ihre Durchl. bekand, und haben Sie einander in Copenhagen gesehen, solte auch sicherlich glauben, dass Ihre Durchl. so wohl das Exterieur, alss auch die Conduite dieser Contesse wohl anständig seyn wird, gleich dem auch wohl schwerlich eine considerablere Parthey denn diese vor deroselben gefunden werden dürffte. Im Fall nun Ihre Durchl. zu dieser Parthey Belieben tragen solten, und dieselbe sodann mir die Commission desfalls auftragen wolten, vermeine ich solche zum Stande zu bringen, auch es in die Lenge zu richten, dass der Contesse von ihren Eltern ein considerabler Brauth-Schatz mitgeben werden solte. Durch dieser Mariage würden Ihre Durchl. auch desto mehrern Appuy bey Hoffe erhalten, auch sodann umb so ehender den blauen Orden, welchen Dieselbe ohnedehm schon längst meritiret, überkommen. Mon cher Cousin wird dieses alles nun weither bey sich überlegen, und Ihre Durchl. dero Gedanken desfalls eröffnen, gleich dann auch versichert bin, dass mon cher Cousin ebenfals diesen Vorschlag, wenn damit (wie ich hoffen will) durchzudringen stehet, vor Ihre Durchl. besonders avantageuse zu seyn halten wird.

Fridensburg d. 22i. Aprill 1730.

IX.

TIL JUSTITSRAAD VOIGT.

*Wohlgebohrner
Insonders Hochgeehrter Herr Justitzrath!*

Ew. Wohlgeb. communicire in Anschluss, was Sr. Exc. dem Herrn Geheimrath und Ober Hoff Marschall wegen der krebs-gängig gewordenen Mariage Ihre Durchlaucht des Hertzogs von Ploen mit der Frau Gräffin von Maltzahn berichtet worden. Sollte dehme also seyn, vermeynt der Herr Ober Hoff Marschall Ihre Durchlaucht eine andere deroselben convenable Parthey in Vorschlag zu bringen und zwar mit der Contesse Reventlow. Die Persohn haben Ihre Durchlaucht in Copenhagen gesehen, und fals Ihre Durchlaucht Inclination zu dieser Parthey bezeigen sollten und Sr. Exc. dem Herrn Ober Hoff Marschall die Commis-

¹ Hertug Frederik Carl af Slesvig-Holsten-Nordborg-Ploen, f. 1706, d. 1761, Son af Hertug Christian Carl af Nordborg-Ploen og Dorothen Christine v. Aichelberg, kaldtes først Hr. v. Carlstein, men blev ved Overenskomst med Kong Frederik IV anerkendt som legitim Hertug af Plöen 1722. Han segtede 18. Juli 1730 paa Kjøbenhavns Slot Christine Armgard Comtesse Reventlow, f. 1708, d. 1779, om hvilket Ægteskab der i det følgende er Tale.

sion sodann aufgetragen würde, vermeinen dieselbe durch des Königs und der Königin Vermittelung diese Mariage zu Ihro Durchl. Avantage zum Stande zu bringen, doch müsste alles sehr geheim gehalten werden, damit die Frau Gräffin Reventlow nichts davon erfürde, in Betracht dieselbe, wie Ew. Wohlgeboren bewusst, von dem Gelde nicht gerne ab will und daher, wenn es bey Ihrem Willen zukähme, wohl nimmer resolviren würde, ihre Contesse Tochter zu verheirathen, auff vorgeschlagene Weise aber könnte die Sache also incaminirt werden, dass sie dazu resolviren müsste.

Es sind Ihro Exc. der Ober Hoff Marchal der Meinung, dass die Contesse von Ihren Eltern durch dero Vermittelung wenigstens vors erste einen Brautschatz von 150,000 Rthlr. mitkriegen sollte, und könte deroselben nach beederseits Eltern Tode annoch eine grössere Summa zufließen, insonderheit fals die Frau Gräffin bey ihrer gefasten Meinung verbleibt, wie sie zum öfltern erwehnet, dass nemlich die Contesse Tochter mit ihren beeden Söhnen zu gleichen Theilen erben sollte, wozu auch vielleicht noch wohl ein Moyen zu erfinden wäre, diese Sache also zu incaminiren. Die Contesse ist überdehm eine Persohn, welche wohl zu leiden stehet und wird von allen wegen ihres razonablen und frommen Gemüthes sehr gerühmet und estimirt, massen sie in keinem Stücke der Frau Mutter gleichet¹. Dem Könige und der Königin würde diese Mariage auch wohl nicht misfällig seyn², Ihro Durchlaucht auch sodann umb so ehender den blauen Orden (welchen sie ohnedehm längst meritiret) erhalten.

An den Herrn Geheimrath Reventlow von Stubbe hat der Herr Ober Hoffmarchal auch diese Proposition gethan. Ich schreibe dieses alles nur zu Ew. Wohlgeboren Nachricht, damit, fals sie diese Parthey vor Ihro Durchlaucht convenable zu seyn erachten, Sie sodann in Zeithen Dero Mesures darnach nehmen können. Gegen den Herrn Geheimrath Reventlow wollen Ew. Wohlgeboren sich doch nicht verlauthen lassen, dass Ihnen hiervon etwas geschrieben und gegen ihme sich nur also stellen, als wenn Sie von selbstem darauß gefallen. Ich beharre übrighens mit aller Hochachtung

Ew. Wohlgeboren
gantz gehorsahmer Diener
B. HEERING.

Fridensborg d. 29t. April 1730.

Was machet der Herr Graff Reventlow in Wetzlar? Man saget alhie, dass Er dahin verreist sey.

X.

TIL DITLEV REVENTLOW

(I OTTO BLOMES NAVN).

Es wird mon cher Cousin auss meinem vorigen Schreiben meine nähere Meinung wegen der in Vorschlag gebrachten Parthey von Ihro Durchl. dem Hertzege von Ploen sehen haben, welchergestalthen durch Vermittelung des Königs und der Königin beederseits Eltern wohl dero Consens darzu ertheilen würden, welches sonsten wohl mehrere Difficulteten bey der Frau Gräffin Mutter verursachen möchte. Auss dehnen, in meinem vorigen Schreiben angeführten Raisons, wird mir aber die Commission von Ihro Durchl. nur aufgetragen, soll sich dieses alles schon finden.

Die Persohn an und vor sich stehet gar wohl zu leiden, indehm dieselbe wohl gemacht, sich auch genugsam vor einer Fürstin presentiren kan, gleichet auch von Humeur

¹ Om Moderen Grevinde Benedikte Margrethe Reventlows mindre tiltalende Egenskaber kan jevnføres Sonnenens Statsminister C. D. F. Reventlows Karakteristik i Efterl. Papirer fra den reventlowske Familiekreds I, 8.

² Heri kom Heering til at forregne sig, se smtsds. XXVI.

den Hrn Vatter und Gross Vatter, und wird sie ihren künftigen Ehe Herrn in keine unnöthige Depensen bringen, besondern sich desfalls gar wohl gouverniren lassen, wie sie denn allgantz ein sehr frommes Gemüth hat. Den Brauth Schatz anlangend solte ich meinen, dass durch Vermittelung des Königs und der Königin die Eltern wohl resolviren solten, dero Contesse Tochter einen dotem von 150,000 biss 200,000 Rthl. bahr mit zugeben, und wenn die Frau Mutter bey ihren vorigen Sentiments, wie sie sich wohl ehender gegen mich verlauthen lassen, verbleibet, dass nemlich die Contesse Tochter mit ihren beeden Söhnen zu gleichen Theilen erben solte, wäre über kurz oder lang annoch eine considerable Erbschaft zu hoffen. Weilen ich mit Ihre Maytt. dem Könige heute fast den ganzen Tag auss gewesen bin, ist mir die Zeith zu kurz gefallen.

Fridensburg d. 2. May 1730.

XI.

TIL DITLEV REVENTLOW

(I OTTO BLOMES NAVN):

Mit der gestrigen Post habe ich vier Briefte auff einmahl von mon cher Cousin erhalten. Was sie in zweenen derselben wegen Ihre Durchl. des Hertzoges zu Plöen anderweitigen Mariage zu melden gelieben wollen, so hat es mich ebenfals gahr sehr befremdet, dass man alle diese Sachen vor mon cher Cousin so sehr cachiret hat, und würden Ihre Durchl. allerdings besser gethan haben, wann Sie diese Sachen mit mon cher Cousin vorhero überleget, da dann vermuthlich die erstere Mariage nicht rompriet seyn würde. Weilen auch vermuthlich eine anderweitige Mariage schon obhanden seyn wird, alss wird den bewandten Umständen nach, auss der vorgeschlagenen Parthey wohl nichts werden, daferne Ihre Durchl. sich schon anderwärts wieder engagiret.

Ihre Königl. Hoheit die Princessin Sophie Hedewig sind am abgewichenen Dingstag Abend in Copenhagen angelant; dieselbe logiren auff dero Garthen aussen vor der Stadt¹. Am Mittwoch Mittag speisten die gesambte Königl. Herrschaft bey dem Croon Printzen, und vorgestern Mittag waren dieselbe sämbtlich bey dem Könige auff Amalienburg zur Taffel, auff welchen Platz die in Copenhagen liegende Guarnison anitzo zum ersten Mahl gemustert ist. Gestern Vor-Mittag waren Ihre Maytt. auff der Flotte und zwar auf das Schiff die drey Croonen, hielten darnechst Consil, und nach auffgehobener Taffel reisten dieselbe nebst der Königin und der Princessen Charlotte, nachdehm Sie vorhero der Princessin Sophie Hedwig auff Ihren Garthen die Visite gegeben, des Nachmittags wieder anhero.

Fridensburg d. 13ten May 1730.

XII.

TIL JUSTITSRAAD VOIGT.

*Wohlgebohrner,
Höchstgeehrtester Herr Justitz-Rath!*

Auss Ew. Wohlgeboren geehrteste Zuschrift vom 12ten hujus, ist mir zu ersehen gar lieb gewesen, dass der gethane Vorschlag wegen Ihre Durchlaucht des Hertzogs von Plöen

¹ Blanaganrd.

dero Approbation gefunden, Ihre Durchl. auch ebenermassen nicht abgeneigt darzu scheinen. Es soll diese Sache demnach schon guth gehen, wenn Ihre Durchl. sich nur zufoerdest von der andern Parthey debarassiret haben, wie Ew. Wohlgeb. auch solches mit mehrern auss Sr. Exc. des Herrn Geheime Rathes und Ober Hoff Marechalls Schreiben erschen werden. Die Sache muss aber sehr behutsam tractiret und niemanden davon weitere Confidence gemacht werden, es kan solche sodann balde zum Stande kommen, und da Ew. Wohlgeb. auch für guth befinden, dass dem Herrn Geheime Rath Reventlow keine weitere Ouverture davon gemacht werden müsse, alls soll auch dieses wohl in Obacht genommen werden, dieselbe werden auch wieder mit Ihre Durchl. solche Mesures nehmen, dass dero Marechal Herr Holst nichts davon erfahre, welcherhalben Ihre Exc. der Herr Ober Hoff Marechal auch vorguth befinden, dass Ew. Wohlgeboren gleich nach Empfang dieses nach Plöen reisen, denn wie der Herr Geheime Rath von Reventlow mit gestriger Post gemeldet, will er auch dahin gehen und wird dahero solches wohl umb so mehr nöthig seyn, damit zu eylen. Ew. Wohlgeb. kan ich sonstens auch en confidence zu dero Nachricht vermelden, dass weilten der Comtesse Eltern eben alhier gegenwärtig sind, der Herr Ober Hoff Marechal vorläuffig Gelegenheith genommen, nahmens Ihre Maytt. ihnen diese Proposition discursive zu thun. Sie haben sich auch schon so weith heraus gelassen, dass sie diese Parthey eben nicht ausschlagen wolten, und ist also kein Zweifel, dass diese Sache zu Ihre Durchl. Avantage werde zum Stande gebracht werden können, und wenn man hiernächst weiter mit Ihnen in der Affaire entriret, werden Ihre Exc. sich auch schon genugsam prospiciren, dass beederseits Eltern ratione dotis gleich eine schriftliche Versicherung von sich geben, und dass solche nicht in Obligationen, besondern in bahren Geldern bestehen soll, damit Ihre Durchl. die Gelder gleich zu Abtragung dero Schulden wieder gebrauchen können. Die Nachricht von Ihre Durchl. Revenues, worumb Ihre Exc. der Herr Ober Hoff Marechal geschrieben, haben der Comtesse Eltern verlangt, so Ew. Wohlgeb. auch hiermit zu dero Nachricht nicht verhehlen wollen, und können Sie versichert seyn, wie ich mich in dieser Affaire also comportiren werde, dass Ihre Durchl. eben kein Schade dadurch zu wachsen soll. Ich beharre demnächst mit besonderer Hochachtung

Ew. Wohlgeboren
ganz gehorsamster Diener
B. HEERING.

Fridensburg, d. 16. May 1730.

XIII.

TIL DITLEV REVENTLOW

(OTTO BLOMES NAVN).

Dero geehrteste Zuschrift vom 13t. hujus gebe ich mir die Ehre hiermit in dienstlicher Antworth zu erwiedern, dass weilten dem Verlauth nach die abseithen der Hertzogin von Wolfenbüttel¹, an Ihre Durchl. dem Herzog von Plöen in Vorschlag gebrachte Parthey schon so guth als geschlossen seyn soll, ich mich in der Sachen, so ich proponiret, weiter nicht meliren werde, immassen doch nur alles vergeblich seyn würde und dahero solches nicht fernerwege machen mag.

Von des Königs Reise nacher Holstein kan man zwar nichts zuverlässiges melden, doch sollte ich meinen, dass solche gegen Johanni wohl vor sich gehen wird.

Fridensburg, d. 16ten May 1730.

¹ Elisabeth Sophie Marie Hertuginde af Sønderborg-Nordborg, Datter af Hertug Rudolph, f. 1682, d. 1767, æg-
tede 1) 1701 Hertug Adolph August af Sønderborg-Nordborg, 2) Hertug August Wilhelm af Wolfenbüttel.

XIV.

TIL JUSTITSRAAD VOIGT.

*Wohlgebohrner
insonders Hochgehrter Herr Justitzrath!*

Ew. Wohlgeboren vermelde hiermit auff dero selbengeehrtesten Zuschrift vom 23t. hujus, in gehorsamster Antwort, wie sie festiglich von mir persuadiret seyn können, dass ich mich das Interesse Ihre Durchlaucht des Hertzogs von Ploen in der bewussten Angelegenheit auff das sorgfältigste angelegen seyn lassen will, damit wo möglich der Brantschatz auff 150,000 Rthlr. determiniret werde. Richten Ew. Wohlgeboren es nur in die Wege, damit Ihre Exc. der Hr. Geheim Rath und Ober Hoff Marschall fordersahmst die Nachricht von denen Revenuen des Hertzogthumbs Plöen verlangtermassen erhalten, und dass Ihre Durchl. an Deroselben Schreiben, als welches insonderheit nöthig ist, ehe und bevor weither etwas haubtsächliches in der Sachen vorgenommen werden kann, und ist hiermit insonderheit umb so mehr zu eylen, aldieweilen dem Ansehen nach Ihre Mayt. der König wohl gantz gewiss gegen Johanni eine Reise nacher Holstein unternehmen werden. Sonsten berichte Ew. Wohlgeb. auch, dass der Hr. Verwalter zu Nevenhoff Ordre bekommen dassjenige Holtz so dieselbe annoch weither zu Ihrem Bau verlanget, Ihnen gleichfals abfolgen zu lassen. Ich beharre übrigens mit besonderer Hochachtung

Ew. Wohlgebohren
gantz gehorsamster Diener
B. HERRING.

Fridensborg den 29l. May 1730.

XV.

TIL DITLEV REVENTLOW

(I OTTO BLOMES NAVN).

Hiedurch vermelde den richtigen Empfang deroselben geehrtesten Zuschrift vom 14t. hujus und berichte demnechst, dass numehro die Ehe Pacten zwischen Ihre Durchl. dem Hertzoge von Ploen und Dero Comtesse Braut gezeichnet sind. Heuthe soll das Beylager vollenzogen werden, die Copulation geschieht auff dem Schlosse, allwoselbstn Sie auch an des Königs Taffel speisen werden, und bestehet die Taffel aus 20 Persohnen.

Morgen werden Ihre M: der König und die Königin nebst der Princessin Charlotte, dero vorhabende Reise nacher Holstein antrethen, und gehen dieselbe sodann nach der Königin Guthe Bielsburg, bleibn alda den 20t.

D. 20t. Mittags speisen dieselbe in Ringstedt des Abends zu Anderschau, d. 22t. Mittags in Nieburg, des Abends in Oltensee. Weither ist die Route noch nicht gemacht, und wird der Hoff Fourier aldorthen unsere Ankuft abwarthen.

Copenhagen d. 18t. July 1730.

XVI.

TIL DITLEV REVENTLOW

(I OTTO BLOMES NAVN).

Auss meinem bey voriger Post an mon cher Cousin gelassenen Schreiben werden Sie mehren Einhalts ersehen haben, wie es von dero eigenen Willen dependiret, ob Sie gegen

der Zeith, dass unsers Höchstseel Königs Leiche von hier gebracht werden soll, sich hieselbst einfinden wollen und Ihnen dero Aussenbleiben nicht ungnädig von Ihro Königl. Maytt. genommen werden soll. Indessen erwiedere jedoch auff mon cher Cousin gethane Vorfragen in deroselben höchstgeehrtesten Zuschrift vom 3ten hujus in Antworth, dass denjenigen, welche anhero kommen, keine Reisse Kosten guth gethan werden. Quartieren werden Ihnen zwar alhier angewiesen, doch müssten Sie selbe bezahlen. Vor Ihre Persohn aber können Sie auff dem Schlosse speisen, diejenige welche mit ihren Trauer Kutschen anhero kommen, müssten ins wenigste vier Wachsfackeln mit Flohr dabey haben, es gehen aber die Laquajen, welche solche tragen, zu Fusse, doch nur etwa $\frac{1}{4}$ Meil ausserhalb der Stadt, darnach können sie fahren. Wie balde das Leichen Conduct des Gottseeligen Königs vor sich gehen wird, kan eigentlich nicht melden, wenigstens hoffe ich, dass es nicht über 4 biss 5 Wochen mehr dauern wird, da alles fertig seyn soll. Was mon cher Cousin in dero P. S. zu erwehnen belieben wollen, darüber kan in der Feder mir eben so deutlich nicht expliciren, dieses melde nur, dass viele Unwarheitheith und fingirte Zeitungen anitzo überall herum roulliren, dehnen man eben keinen Glauben beymessen kan, insonderheith auff dem chapitre der verw. Königin; dass der Hr. Geheime Rath Ludwig Pless¹ die General-Direction von dehnen Financen übernommen, ist gantz gewiss, welches vor dem Lande sehr nützlich zu seyn erachte. Dem Hr. Graff Callenberg² ist noch zur Zeith sein Amt nicht genommen, doch dürffte es wohl geschehen, und wenn man bedencket, wie unverantwortlich er im Pinnenbergschen Hauss gehalten, und wie viele Klagen gegen ihme eingekommen, worüber die armen Leuthe nichmals gehöret worden, hat er solches auch verdient. Der Hr. Graff Laurwig³ verrichtet ebenermassen annoch die Ober Stall Meister Charge, ist auch zu dehnen Ende alhier, umb seine Function alss Ober Stall-Meister bey dem Leichen Conduct zu beobachten.

Ottense den 8t. Noubr. 1730.

XVII.

TIL DITLEV REVENTLOW.

*Hoch- und Wohlgebohrner Herr Geheimblerath,
gnädiger Herr!*

Ew. Ex. gnädigem Befehl zur gehorsamsten Folge übersende in Anschluss die Antworth auff dehren gethane Vorfragen. Von allen geschehenen Avancements und Veränderungen seith dem Ableben des Gottseel. Königs, vermag Ewr. Ex. den begehrten Bericht nicht zu ertheilen, in Betracht mir solche unmöglich alle erinnern kann, auch voritzo die Zeith nicht habe, daran zu gedeenken, wollen Ewr. Ex. aber auff ein Bogen Papier diejenigen Avancements gültigst notiren lassen, worüber Sie eigentlich Nachricht verlangen, will sodann dabey notiren, ob solche sich also wahr erfinden oder nicht. Dieses kan Ewr. Ex. vorläuffig melden, dass viele von der Königin und anderen roullirende Zeitungen sich gar nicht also verhalten, insonderheith, was Sie wegen meinen Herrn debitirt, ob solte er Landdrost zu Pinnenberg werden. Er wird aber gantz anders employirt werden, welches sich schon näher zeigen wird, wenn des Gottseel. Königs Leiche erst beygesetzt wird, und ist Ihm diese Charge von seinen Uebelwollenden nur also fingirter massen beygelegt worden. Übrigens ersterbe in tieffschuldigstem Respecte

Ewr. Excellence meines gnädigen Herrn
unterthänig gehorsamster Diener
B. HEERING.

Ottense d. 12t. Noubr. 1730.

¹ Christian Ludwig v. Plessen, Gehejmernad, President for Rentekammeret, f. 1676, d. 1752.

² Otto Carl Greve Callenberg, Gehejmernad, Overhofmarskal, Landdrost i Pinneberg, f. 1686, d. 1759.

³ Ferdinand Anton Greve Danneskjöld-Laurvig, f. 1688, d. 1754.

XVIII.

TIL DITLEV REVENTLOW.

*Hoch- und Wohlgebohrner Herr Geheimberath
gnädiger Herr!*

Nach Ewr. Ex. gnädigen Verlangen erfolgen in Anschluss die von der Frau Obristin Haderkass¹ beehrte beede Quitungen. Anlangend die Quitung auff die 30 Rthl. Discretions Gelder, so werden Ewr. Ex. die Grace für mich haben, die Frau Obristin zu ersuchen, dass solche nicht aus dehren Händen kommen möchte, in Betracht, man in dergleichen Begebenheiten sich wohl fürzusehen hat, und wolte ich viel lieber dergleichen Gelder entbehren, oder gar wieder zurück geben, alls darüber hiernechst Verdrieslichkeith zu haben, nachdeme mahlen man sich nicht genugsam in Acht nehmen kan; die Aufhebung der Schiffte-Commission anlangend, so ist solches in der Teutschen Cancellley wegen des alda expedirt gewesen Commissori bereits geschehen, welchem nach es mit dehnen aus der Kriegs Cancellley bestelt gewesen Commissarien auch von selbsten cessiren wird. — Ich habe mit dem Hr. von Eynden² in der Kriegs Cancellley darüber gesprochen, welcher mir denn promittirt, Sr. Ex. dem Herrn General Lieutenant von Levenöhr³ darüber Erinnerung zu thun, dass dieses geschehen möchte, und vermeinte er gleichfals, dass dieses keine Difficultet haben würde.

Auss der Madame Leuenburg⁴ Memorial wird am Mittwoch im Conseill referirt werden, und werde ich sodann meinem hohen Herrn Principali darüber Erinnerung thun. Auff des Königs Geburts Tag sind gar keine Avancements geschehen. Am abgewichenen Dingstag aber haben Ihro Kön. Maytt. dem Herrn Hoff Meister Holst⁵ bey der Princessin Sophie Hedwig den Charakter von Geheimberrath gleichfals allergnädigst beygelegt. Von des Herrn Graffen von der Natth⁶ Angelegenheit kan Ewr. Ex. noch weiter nichts melden, in Betracht es noch wohl einige Zeith dauern wird, ehe und bevor seine H. Commissarien aus der Sachen referiren werden, gleich man auch von dehren Sentiment noch nichts erfahren kan. Es komt der Hr. Graff sonst fast täglich bey meinem Herrn, auch zum offtern bey dehnen Hr. von Plessen⁷; übrigen empfehle mich Ew. Ex. beharrlichen Grace und ersterbe in tiefschuldigem Respecte

Ewr. Ex. meines gnädigen Herrn
gantz unterthänig gehorsahmer Diener
B. HEERING.

Copenhagen d. 6ten Decbr. 1730.

¹ Oberstinde Dorothea Christina v. Aderkass.

² Albrecht Philip v. Eynden, 1665—1731. General (Biogr. Lexikon).

³ v. Leuenöhr (svensk).

⁴ Oberstinde Maria v. Leuenburg paa Himmelmark, født Ahlefeldt.

⁵ Hans Frederik v. Holstein, Gehejmeraad, Hofmester hos Prinsesse Sofie Hedvig. f. 1681, d. 1737.

⁶ Johan Georg Greve van der Nath til Sierhagen, f. 1686, d. 1739.

⁷ Christian Ludvig og Carl Adolf Plessen.

HENVISNINGER

SLÆGTSNAVNETS ETYMOLOGI. Pott, Die Personennamen, 1853, 169. Förstemann, Namenbuch. Meddelelser fra Hr. Dr. theol., Professor og Konsistorialraad Heering i Halle (1895) og Prof. Dr. Gering i Kiel. *Hjemstavn*: A. Fahne von Roland, Geschichte der westfälischen Geschlechter, Cöln 1858. Siebertz, Westfälisches Urkundenbuch, Arnsberg 1839—54, I, 441, II, 556, 628, 890. Meddelelser fra Fru Laura Wittich født Hering. i Dresden, af Konsistorialpræsident Carl Herings Papirer (Münster). Handbuch des preussischen Adels, Berlin 1892, I, 203.

FØRSTE AFSNIT.

THOMAS HEERING. Kirkebøgerne i Jannewitz (fra 1657) ved Pastor Hoppe. Meddelelser af Hr. Superintendent Haupt i Stargard, Pastor Caramsin i Lupow og Pastor Dieckrichs i Waldow.

Kirkebøgerne i Lupow gaa kun tilbage til 1743, hvorfor der intet kan oplyses om Thomas Heerings Bryllup. I en Kirkevisitationsprotokol nævnes, at Jakobus Nigrinus (Schwartz) kaldtes 1634 til Præst af Patronen Ernst Zitzwitz. 1690 foreslog man at ansætte en Hjelpepræst for den gamle og svage Præst Jacobus Schwartz. — JANNEWITZ: 1660 underskriver Thomas Heering Kirkeregnskabet. Navnet staver han her med dobbelt, ellers med enkelt e. Kirken er ny fra omtrent 1810.

Andreas Dittmann skriver i Kirkebogen: »Ich Andreas Dittmann, habe gehört von meiner Frau Schwiegermutter, dass mein Antecessor Th. Hering im Ampte 48 Jahre gewesen. Noch vor diesem ist Josua Schwartz, meiner Schwiegermutter ihr Grossvater gewesen, meiner Liebsten ihr Eltervater und meiner Kinder ihr Uherlter Vater. Derselbe ist im Ampte über 60 Jahre gewesen und ist alt geworden 100 Jahre weniger 3 Tage. Wegen seines Alters hat er abgedanket und ist bei seinem Sohne Jakob Schwartz in Lupow gestorben.«

I Kirkebogen i Jannewitz findes følgende Optegnelser af Thomas Heering, der her meddeles efter Hr. Major Herings Afskrift:

Aufsatz und Verzeichnis, wie ich Thomas Heering bey mein Antritt in Jannwitz, betreffend die Kirche, Widam und was dem anhängig gefunden:

Patroni waren die weylandt wohlgebohrenen Herr Christian Heinrich von Jannewitz, wolmeritirter Rittmeister, und der wohlgebohrne Herr Lorenz von Jannewitz, Beyde auf gross und klein Jannwitz Erbherren.

Von welchen ich mit einmätigem Consens der sämptlichen Eingepfarten, derer von Adel, als der ganzen Gemein im Nahmen Gottes vociret bin Anno 1654 am Tage Mariä Reinigung. Provisores der Kirchen waren die wolgebohrenen Herren Herr Georg Pirch auf Guzlaw und Herr Stephan Pirch auf Rettkewiz Erbherr.

Diakoni waren Grzen und Brzysh in Jannewitz, Jürgen Wenzlaff aus klein Jannewitz und von Rosgars der Schulz.

Der Küster Hans Brückmann, ein Schneider.

Die Kirche war dahmals vor 2 Jahren als Anno 1652 neu bis an den Thurm gebaut. Und haben die südliche Seite sämptliche Herren Pirchen, die nördliche aber die Herren Jannewitzen, die sämptliche Puggerschausche und Rosgarsche zusammen gebaut, nemlich das sie das Holz und Hülff den Zimmerleuthen gegeben. Die Zahlung aber den Zimmerleuthen und Mauern von der Kirche genohmen, wie ich von ihnen berichtet wurde.

Bey meiner Investitur wohnte in der Widam Tit. Jungfer Elisabeth Blissen bis etliche Wochen nach Ostern. Mittlerweile hatte ich Stuh und Tisch beytm Tit. Herrn Rittmeister als Eltestem Patrono. Nachdem genannte Jungfer die Widam evacuiret hatte, bezog ich die ledige Widam, ohn einiges Inventarium und fand ich nichts darin, als einen alten Nachttisch. Die Wintersaaten waren bestellet und die

... mit Roggen besäet, aber nicht berristet. Als habe ich Mist gekauft und die Sommersaaten selbst bestellet. Auch folgendes in der Widam, die Kammern in dem Hof, den Holzstall und Wagenschur auf meine Unkosten gebaut. Die Kirche, so neu war, var mit kleine Bänken oder Stühlen behauet, wurde aber folgendes nach dem schwedischen Kriege behauet. Die von Adel liessen ein jeder auf eigene Unkosten bauen. Die andern Gestühl und Bänke, so wol des Priesters als der Gemeine wurden wie auch die Chore von den Kirchen Unkosten gebaut, ausgenommen das Chor über dem Predigergestühl bis der Tit. weylandt wolgehorene Herr Starost mit Consens der Herren Patrone und auch des Predigers in so weit das über das Gestühl gehet, gebaut.

Von Schriften und Nachricht habe bey der Kirchen nichts gefunden. Den wie der Seel. Hr. Josua Schwartz fünfzigjähriger Prediger in Jannewitz wegen Alter vnd Schwachheit abgedancket, soll, wie ich bin berichtet worden, der Seel. Herr Friederich Jannewitz als eltester Patron alle Schriften, Urkunden vnd Matricule was bey der Kirchen vorhanden gewesen zu sich genohmen haben und auch behalten haben. Dahero ich ganz keine Nachricht habe könen haben als was von Seel. Tit. Herrn Rittmeister Christian Heinrich Jannewitzen vnd anderen alten Leuthen, die mich berichtet, das der vordachte H. Josua Schwartz nicht wäre verbunden gewesen Deutsch sondern nur Polnisch zu predigen vnd so war ich auch noch darzu verbunden. Mein Antecessor hatte Polnisch gekonnt, dasselbe nur gelesen, also hatte er Deutsch geprediget. Der Prediger hatte auch aus ieglichem Hoff vnd auch aus iedem Dorff 2 Fuder Heu bekommen. Vnd weil die von Adel deutsche Frauen gehabt und den Prediger ersuchet mit auch den Deutschen zu predigen, hatten sie ihm davor aus iedem Hoff 1 Schock Roggen vnd 1/2 Achetl Butter gegeben. Von dem Pffenteich in Janviz sol der zuvor sein eine Wiese gewesen, zur Widam gehörig: es haben aber die Patroni mit dem Priester gehandelt, das er sie abtreten mochte vnd zum Teich gemacht und dem Prediger die Freiheit gegeben darin zu angeln, welche Freyheit auch Seel. Hr. Josua Schwartz, meiner Frauen Grossvater, genossen vnd besass, wie auch mein seel. H. Schwieger-vater mir gesaget, das er die Karpen vnd ander Fische daraus nach Belieben angelt habe.

Vor der Reformation soll die Janwizsche Kirche eine Filia von der Garzigarschen Kirche gewesen sein. Vnd waren zu der Zeit nicht mehr Acker dabey gewesen als die Wurt var bey die ... auff diesem Felde, sampt der Wiesen, so izo der Papenteich ist vnd den auch eine Wiese im Mohr am Strom. Folgendes da in Pomerania die Kirchen mit Evangelischen Predigern besezet vnd diese Kirche zur Pfarckirchen geworden, so war eine Hufe Landes von den Herrn Janvizen vom Kirchengelde gekauft vnd zur Widam geletet worden. Aber wo die Wiesen zu solcher Hufe belegen, davon hat keiner wissen wollen, als das mir ein alter Paur Pavlich sagte, es wäre auch noch eine Wiese im Mohr zur Cüsterey belegen, aber es were ihm von der Wies hart verboten nichts davon zu sagen. — — —

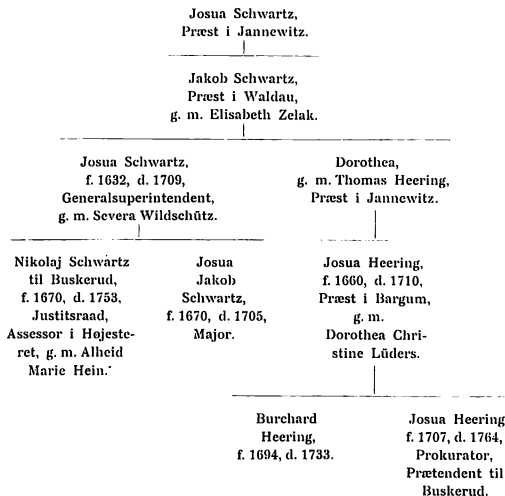
JOSUA SCHWARTZ fødtes 2. Februar 1632 i Waldow i Pommern. Faderen Jakob Schwartz var indtil 1635 Præst sammesteds, da han afløstes af Pastor Jeschius Lassenius (Fader til den berømte Theolog Dr. Johannes Lassenius, Professor i Theologien ved Kjøbenhavns Universitet, der fødtes 1636 i Waldow). Hans Moder var Elisabeth Zelak, Datter af Pastor David Zelak i Waldow. Farfaderen var Josua Schwartz, Præst i Jannewitz, der opnaaede en Alder af hundrede Aar. Schwartz blev 1651 fra den lærde Skole i Stolp dimitteret til Universitetet i Wittenberg. Han studerede derefter i Leyden og Utrecht, London og Oxford og opholdt sig et Aars Tid i Paris og to Aar i Strassburg. 1661 vendte han tilbage til Pommern. I Anledning af en Prædiken, i hvilken han ivrede mod den reformerte Lære, og som valkte Superintendentens Mishag og senere Kurfyrst Frederik Vilhelms Vrede, tog han Ophold i Danzig. 1665 begav han sig til Sverige og prædikede ved Hoffet i Stockholm under Overhofpræstens Sygdom. 1668 blev han Professor i Theologien i Lund og tysk Præst ved Domkirken. Schwartz var en lærd, streng orthodox men meget trettækjær Mand, og han førte i de følgende Aar en langvarig og forbitret Pennefejde med Samuel Pufendorff, særlig i Anledning af dennes berømte Værk *De jure naturæ et gentium*. Ved den skaaniske Krigs Udbrud opfordrede han i sin Prædiken d. 29. Oktober 1676 Skaaningerne til at hylde Kong Christian V. Da de Danske atter havde indtaget Lund blev han kaldet til Ansvar for sin Tale, og flygtede i December 1677 over til Kjøbenhavn med sin Hustru, der var forklædt som svensk Bonded pige. Hans Gods blev beslaglagt i Lund og Malmö og bortsolgt ved offentlig Auktion. Christian V tildeelte ham en betydelig Pension indtil han 1681, 21. Februar, fik Bestalling som tysk Hofpræst. I de tre Aar han beklædte denne Stilling skaffede han sig mange Uvenner ved sin Utaalmodighed og Stridbarhed.

Ved Indlemmelsen af den hertugelige Del af Sønderjylland i den danske Krone udnævntes han til Generalsuperintendent i Slesvig i den kongelige og den sekvestrerede Del. Efter Forliget i Altona, ifølge hvilket Hertugen atter 1689 fik sin Andel tilbage, styrede han alene de gejstlige Anliggender i de kongelige Kirker. 1690—94 var han Provst over Rendsborg Amt og fra sidstnævnte Aar ogsaa over Flensborg Amt. I sin første Embedsperiode indførte han Konkordieformelen i den hertugelige Del af Slesvig. Før 1689 havde han Bolig i Slesvig, derefter til 1693 i Flensborg og senest i Rendsborg indtil sin Død, 6. Januar 1709. Schwartz var gift med Severa Wildschütz, Enke efter Borgmester Jakob Wildschütz i Malmø. Af deres Børn kan nævnes:

1. NIKOLAJ SCHWARTZ, født 1670, Justits- og Kancelliraad, Assessor i Højesteret, Ejer af Buskerudgaard ved Bragnæs i Norge, lærd Orientalist, død 1753. Han var gift med Alheid Marie Hein. Deres Testamente er fra Aaret 1741. De havde ingen Børn.

2. JOSUA JAKOB SCHWARTZ, født 1673, gik 1694 som Kadet til Frankrig, blev samme Aar Lieutenant, i December 1695 Kaptajn og stod ved Regimentet Royal danois. Han maa være den danske Oberst Josua Jakob Schwartz, der ifølge Zedlers Universallexikon ophøjedes af Kejseren i Friherrestanden. Han døde 16. Marts 1705 i Ebeltoft.

Til Oplysning om Slægtskabet mellem Familierne Heering og Schwartz tjener følgende Oversigt:

Om JOSUA SCHWARTZ se Zwergius, Siællandske Cleresie I. Helweg, Den danske Kirkes Historie, I, 520 f. E. Gigas, Briefe Sam. Pufendorfs an Chr. Thomasius 1897, 9, 25. Fortgesetzte Samml. v. Altam und Neuem, 1728, 551.

JOSUA JAKOB SCHWARTZ. Zedlers Universallexikon. Indkomne Breve til Krigskancelliet 1694, 18. Sept. Meddelt af Hr. Oberstlieut. Hirsch.

ANDET AFSNIT.

JOSUA HEERING. Bargum og Kværn Kirkebøger. Breve til Ditlev Reventlow i Arkivet paa Hasel-dorf. Ifølge Adelby Kirkebøger, der gaa tilbage til 1630, (dog fattes Opgivelser af Døde i Tidsrummet 1688—1758) havde LÜDERS følgende Børn til Daaben: Burchard (21. Jan. 1657), Didrik (6. Nov. 1660), død 1680, Dorothea Christine (Søndag Jubilæe 1662), Christian Frederik (27. Juli 1663), Sophie Amalie (19. Maj 1665), Armaard Margrethe (1669, 28. Januar), Conrad Nicolai (21. December 1671), Anna Cathrine (1675, 26. Juni). — En Søn Johan, Sekondlieutenant ved sjællandske nationale Regiment, blev saaret ved Malmø, døde i Kjøbenhavn, begravet 31. August 1677 i Adelby Kirke. — 1672, 4. Juli, viedes i Adelby Thomas Petersen, kongelig Herredsfoged i Nyherred, og Margrethe, .Datter af Burchard Lüders. — 1676 døde i Sonderop Hr. Stud. Johannes Byssow, 51 Aar gl., der i 14 Aar var Præceptor i Lüders' Hus.

BURCHARD LÜDERS blev 1643 udnævnt til Kjøkkenskriver hos Erkebisp Frederik af Bremen og fra dennes Tronbestigelse i kongelig Tjeneste. 1654, 28. September, fik han Bestalling som Fiskemester i Slesvig og Holsten samt Herskabet Pinneberg. Aaret før fik han Fritagelse for Skatter af den ham tilhørende Sonderup Gaard og Didrik Thomsens Gaard, som havde tilhørt Svigerfaderen, Amtsskriver Johannes Holst i Flensborg. Efter Tronskiftet 1670 fik han Stadfæstelse paa dette Privilegium: 1681, 27. August, blev det udvidet til hans Enke. 1657 beder Lüders Hertug Philip af Glyksborg om Ly for sig, Kone og Børn, da Sondrup er odelagt i Krigen. Hans Enke faar 1673, 3. Decbr., udbetalt Mandens resterende Besoldning og en Pension af 100 Rdl. paa Livstid. 1684 faar hun eftergift resterende Kontributions-afgifter af hendes Gaard. — Bestallingsprotokol for Rentekammeret 2a, 1649. Patente 1648 (Rigsarkivet). Orig. Reskripter 1654, 20. Sept. Brev til Hertug Philip 1657, 9. Decbr.

TREDIE AFSNIT.

THOMAS HEERING. Fyenske Register, XVIII, 72. Assens By- og Raadstuearkiv. Assens Kirkebøger. BURCHARD HEERING. Asminderød Kirkebog. Extraordinære Relationer 1726, 84. Sjæll. Register.

I Begravniss Protokol der St. Petri Kirke 1742, 147a, findes følgende Optegnelser om den Gravhvelving, i hvilken Burchard Heerings Lig er nedsat: »Die grosse Capelle Wester Flügel Nr. 10 (nu Nr. 52). An der Wester Seite 2 Leichen breit gemauert. Anno 1717 d. 15. Juny ist diese Grabstätte an den Herrn Oberst-Lieutenant Leppell verkauft für 250 Rdlr. mit dem Beding, dass er seine nunmehr Sehl. Verstorbene Liebste frey möge hineinsenken lassen, und so dann die Grabstätte zu seiner, seiner Erben und wenn sie es vergönnen wollen, derer entselte Körper Ruhe und Beylage haben und gebrauchen möge. Laut des von d'Hr. Jacob Borris aussgegebenen Kirchen Brieffs.

Anno 1729 d. 23. July eine Leiche hineingesenket.

Anno 1733 d. 15. Aprill ist d. Hrr. Secretair Herings Leiche eingesenket.

Anno 1758 d. 19. Aprilis Nach genomener Entschliessung der Ältesten, Curatoren und Vorsteher als verfallen der Kirche zuerkannt.

Anno 1782 den 24. Maji ist dieses Begränniss von Seiten der Kirche an den Herrn Etats Rath Hallmann, 1. Secretaire bey Generalitäts Collegio, verkauft für 120 Rdlr. cum Conditione:

- 1) dass die Gebeine der Leichen (deren Särge verfallen und heraus zu nehmen sind) in dieser Grabstätte verwahrt verbleiben.
- 2) dass die Kinder Leichen der Frau Tochter des Hr. États Raths, ohne weitere Bezahlung in dieses Begränniss niedergesetzt.
- 3) dass die Grabstätte, ohne weitere Erlaubniss oder Kosten, mit einem Stein in der Mauer nach dem Kirchhofe versehen werden möge.

Anno 1782 den 28. Juny sindt bemelte 2 Kindesleichen eingesenket worden.

Anno 1785 den 25. Aug. ist die Leiche des seel. Juncker Hr. Hans Heinrich von Wedel-Sparre 6 Jahr alt, eingesenket worden.

Anno 1793, den 14. November, ist Fräulein Louisa Hansine Henriette von Wedel-Sparre von Rondbecksholm hereingebracht und in der Stille beygesetzt worden.

I Overgraver Jakob Jørgensens Begravelsesbog fra 1790 hedder det om samme Gravhvelving videre: 1798 d. 24. Aug. ist seel. Frau Etatsrätthin Hallemanns Leiche beygesetzt.

Anno 1808 den 23. May wurde die Frau Kammerherrin Christiane Elisabeth Wedel Sparre von Nestwed hereingebracht und in der Stille beygesetzt.

Anno 1812 den 10. April ist die Leiche des Cammerherrn Wedel-Sparre vom Lande hereingebracht und in der Stille beygesetzt worden.

(Om de her nævnte Personer kan jævnfores Personal-historisk Tidsskrift. 2. R. IV., 26, Danske patri-ciske Slægter og Historisk Tidsskrift V. Række I, 336).

CHRISTIANE HEERING. Rendsborg Mariekirkens Bøger. Jensen, Versuch einer kirchlichen Statistik von Schleswig, 1018.

JOSUA HEERING. Norske Overhof- og Uderrettens Arkiv, Justitsprotokol for Mødem ved Hr. Arkivar Thomle. Sjæll. Register 14. Septbr. 1759. Højesterets Voteringsprotokol 1760. Supplikprotokol 1737.

PERSONER AF FAMILIEN HEERING UDEFOR STAMTAVLEN.

MORTEN: Bestallingsbog 5a, 74. Afregningsbog 1655 ff. (Rigsarkivet).

HENRIK OTTO. Indkomne Sager til Krigskancelliet 1658, 1661, Febr., Marts, April og Decbr., 1677, Marts, 1678, Nr. 232, Juli 1694. Ausländ. Registratur, 1662. Sjæll. Register 24, 810. Overkammerjunkere ns Regnskab. Sjællandske Reg. 1684, 6. Maj. Patente 1716, 203. Medd. af Hr. Oberstlieutnt. Hirsch.

CHRISTOPHER. Sjæll. Reg. 1672, 8. April, 1679, 22. Marts, 1684, Nr. 37 og 64, Nr. 24, 453. Sjæll. Tegnelser 1691, 22. Sept. Raadstueprotokollen 1691. Optegnelser af afd. Dr. Oluf Nielsen og Cand. mag. C. E. Secher. Personalhist. Tidsskrift, 2. R. III., 292.

PETER. Sjællandske Register 1680, 14. Aug., 1682, 2. Juni.

DANIEL. Lass, Fortsetzung der Samml. Husumscher Nachrichten 1701—50, 97.

HENNING FREDERIK. Ansøgninger til Kancelliet 1758, 296. Indkomne Sager til tyske Kancelli.

SLÆGTEN WINEKEN.

(TILLEG TIL SIDE 14).

Den ældste, os bekendte Stamfader til Familien WINEKEN i Danmark er

NICOLAUS WINEKEN,

Borgmester i Meklenborg, vistnok født i anden Halvdel af det 16. Aarhundrede. Hans Son var

CHRISTIAN WINEKEN (I),

ifølge Sonnesønnens Optegnelser den første Stadskaptajn i Kjøbenhavn, var 1648 blandt de udvalgte Borgere, som hyldede Frederik III, og kaldes da Bartskeer. Han var gift med Nille Lange, Datter af Christian IV.s Bygmester Bertel Lange, der havde Tilsynet med Opførelsen af Rosenborg. Deres Son var

CHRISTIAN WINEKEN (II),

født 4. April 1640, han udnævntes 1683, 27. Oktober, til at være Prins Frederiks Guldsmed, og boede 1689 i Stenboderne. 1690, 16. Aug., udnævntes han til kgl. Møntmester ved Gregers Sesemanns Dod, hvis Ejendom i Borgergade, hvor Monten fandtes, han maatte overtage. Af en Ansøgning fra Wineken, dateret 1697, 16. Juli, erfarer man, at Møntningen har staaet stille i to Aar, og at han i denne Tid har været uden Arbejde og Fortjeneste, da han ikke oppebar nogen fast aarlig Løn, men fik Betaling for hver enkelt Mønt, beregnet efter det møntede. Han andrager om, at det maa forundes ham at fådmønte 50,000 Rdlr. i Fireskillingstykker mod et Honorar af 4%, fordi der i Kjøbenhavn paa den Tid ikke fandtes Fire-

skillingsstykker med Kongens Billede paa. Han døde 11. December 1700. Wineken ægtede, vistnok 1676, Anna Maria Jürgens, født 26. Juli 1657 i Hamborg, begr. 3. Januar 1729 i Helsingør. Datter af Johan Jürgens, »fornem Borger og Indbygger i Kjøbenhavn«.

Deres Børn vare:

1. NILLE,

født 1. Juni 1677, død omtrent 1682.

2. ALEXANDRINE,

født 1678, gift 8. Oktober 1700 med kgl. Postmester i Helsingør David Fischer, begravet 19. April 1731 fra St. Olai Kirke. Hun gravsattes sammesteds 28. August 1720.

3. CHRISTIAN,

født 1. November 1680, om hvem se nedenfor.

4. NILLE,

født 3. Sept. 1682, død 3. April 1770, begravet fra Holmens Kirke, gift med Herman Reinhold Fleischer, der 1700 udnævntes til Lieutenant i Marineregimentet og Aaret efter forfremmedes til Kaptajn. Han faldt 20. Decbr. 1712 ved Gadebusch. Enken ansøger 30. Jan. 1713 om Understøttelse til sig og sex Børn.

Deres Søn var Etatsraad, Deputeret i Admiralitetet Christian Fleischer.

5. ELISABETH CATHRINE,

født 15. November 1684, død 1770, ægtede Christopher Joakim Giese (Søn af Admiralitetsraad Frederik Giese til Giesegaard og Margrethe Elisabeth Schönbach), født omtrent 1670, udnævntes 1700, 20. April, til Deputeret i Land- og Sæetatens Kommissariat og blev 1706 Etatsraad. Han var Chef for Forplejningskorpset under Vinterfelttoget og blev afskediget 1710, 12. April, efter Slaget ved Helsingborg. Fra 1712 til sin Død 6. Juli 1719 var han Amtmand over Vordingborg Amt. 1718 havde Etatsraad Christian Scavenius faaet Indførsel i Giesegaard, men 9. Aug. s. A. faar Giese for sig og sin Moder Moratorium for sine Kreditorer samt fri Disposition over Gaard og Gods mod at svare Scavenius Renterne.

6. GJERTRUD,

født 15. Maj 1687 (Pinsemorgen). Hun levede ugift endnu 1717.

7. SOPHIE,

født 23. April 1689, død 1690.

8. ANNA,

født 1692, død 1694.

9. MAGDALENE HEDEVIG,

født 19. April 1695, er vel den Jomfru Lene Wineken, der 5. Maj 1731 gravsattes i St. Olai Kirke i Helsingør.

10. ANNA,

født og død 1697.

CHRISTIAN WINEKEN,

den tredje af ovennævnte Sødskende, fødtes 1. Novbr. 1680. Hans Faddere vare Frederik v. Stocken, Bolle Luxdorph, Fru Gyldensparre og Fru Abigael v. Stocken. Efter at have fuldendt sin Uddannelse i Hjemmet rejste han 1698 til Giessen, hvor han i halvandet Aar, indtil Faderens Sygdom kaldte ham hjem, studerede Retsvidenskab og paa Frederik IV.s Kroningsdag holdt en Oratio auguralis, som han tilegnede Kongen og selv lod trykke. I Faderens Sted udnævntes han 28. December 1700 til Montmester og beklædte dette Embede indtil sin Død. Wineken var en alsidig dannet Mand og udgav i Kjøbenhavn 1740 et Gratulationsdigt til Kongen i tyske Vers i Anledning af Christiansborg Slots Bygning, og »Beschreibung des wahren Opobalsambaums de Mecha«, 1745. Wineken var tre Gange gift. Hans første

Hustrus Navn kendes ikke. 1714 ægtede han Margrethe Elisabeth Klinge, ældste Datter af Raadmand Kaj Klinge (udnævnt 1710, 30. April, til Raadmand, død 17. Marts 1727) og Enke efter Sognepræst ved St. Petri Kirke Felix Christopher Mentzer (f. 1672 i Demmin i Pommern, 1701 Kapellan, 1702 Præst ved St. Petri Kirke, død 13. Novbr. 1711, hvem hun fødte Sønnen Johan Samuel M., f. 1703, d. 1755, Sognepræst til Qvislemark og Fuirendal). Hun fødte Wineken en Son og tre Dotre og døde 10. Marts 1727. I tredje Ægteskab blev han 13. Oktober 1728 viet til Ingeborg Marie Brandt, Enke efter Konsumtionsforvalter Rasmus Pedersen i Rudsjøbing. Hun døde 27. Aug. 1759. Med hende havde Wineken en Son og to Dotre.

Wineken døde 22. Aug. 1746 og nedsattes i sin murede Begravelse i Trinitatis Kirkes nordre Gang. Enken fortsatte Montningen under Montmester Havens Tilsyn indtil Monten 1749 flyttedes fra Borgergade til Staldbygningen bag Christiansborg Slotskirke. Christian Winekens Born vare:

Af første Ægteskab:

1. ANNA CATHRINE,
født 26. Juli 1701, død 13. Septbr. 1702.
2. JOHAN CHRISTIAN,
født 20. Juli 1702, død 4. Decbr. 1705.
3. MARIA LIESCHEN,
født 1. April 1704, død lille.
4. DANIEL,
født 19. Juni 1705, død lille.

Af andet Ægteskab:

5. ANNA GERTRUDE,
født 14. Oktober 1715, død 1779, gift 6. Juli 1735 med Christian Sigfrid Mangor, født 1. Juli 1701, død 14. April 1758, Præst i Gjentofte 1727—58. I dette Ægteskab fødtes Sønnen Stadsfysikus i Kjøbenhavn, Dr. med. Christian Elovius Mangor, 1739—1823.
6. FELIX CHRISTIAN,
født 24. Maj 1717, død 18. Oktbr. 1718.
7. ANNA ALEXANDRINE,
født 24. Oktbr. 1718, død ugift.
8. ANNA ELISABETH,

Tvillingsøster til forrige, død 3. Febr. 1802, gift 28. Juni 1747 i Trinitatis Kirke med Immanuel Gerhard Levardsen Vieth, født i Kjøbenhavn 1707, død 9. Novbr. 1784, Sognepræst for Søndrup-Nordrup Menighed i Sjællands Stift.

Af tredje Ægteskab:

9. MARIE MARGARETHE,
født 17. Marts 1730, viet 9. Maj 1753 i Trinitatis Kirke til Otto Borthuus, født 17. Jan. 1719 i Kjøbenhavn (Søn af norsk Postinspektør Søren Madsen Borthuus, f. 1675, d. 1745, og Berthe Grue; viede 8 Maj 1718), var Regimentskvartermester ved Grenaderkorpset, da han 1752 fik Titel af Generalauditeur. 1754 blev han dømt til at betale 2,600 Rdlr. eller frigøre sig ved Ed som sigtet for at have drevet Anger. 1779 udnævntes han til By- og Raadstueskriver i Nakskov, fra hvilken Stilling han blev entlediget 22. August 1800 mod at Eftermanden skulde erlægge ham 200 Rdlr. aarlig Pension. I sin høje Alder fraflyttede han Nakskov og døde 1802 i Kjøbenhavn. Enken døde 1806.

10. CHRISTIAN LUDVIG CARL,
født 3. Marts 1731, se nedenfor.

THOMAS HEERING,

Præst i Gross-Jannowitz ved Lauenburg i Bagpommern,
1630—1704.
gift med Dorothea Schwartz.

Josua Heering,
Præst i Bargum, Bredsted Amt, Slesvig,
1658—1710,
gift 1692 med Dorothea Christine Lüders, 1662—1732.

Thomas Heering,
Kirurg og Raadmand i Assens,
1693—1743.
g. o. 1720 m. Agathe Jäger,
1699—1720.
(Descendens udeladt).

Burchard Heering,
Privatsekretær hos Gehejmerraad O. Blome,
1694—1733.
g. 1731 m. Sophie Westermann,
1701—82.

Josua Heering,
Prokurator ved Overhofretten
i Norge,
1707—64.

Otto Carl Heering,
Konsumtionsforvalter i Roskilde,
1732—95,
gift 1788 med Christiane Petrine Beate Margrethe Wineken,
1761—1821.

Sophie Elisabeth Heering,
1789—1856,
g. 1812 m. Bogholder Johan Eberhard Matzen,
1786—1832.

Burchard Frederik Christian Heering,
Møller i Gillebro,
1790—1863,
g. 1827 m. Anna Cathrine Nyland Kappel,
1807—85.

Peter Frederik Suhm Heering,
Grosserer,
1792—1875.
g. 1831 m. Karen Nicoline Morch,
1805—72.

Herluf Trolle Heering,
Forvalter ved Roskilde Kloster,
1794—1850.

Otto Peter Heering, Møllebestyrer, 1827—93.	Christiane Susanne Heering, 1829.	Johan Sigismund Heering, Fyrmeister, 1832; g. 1883 m. Elisabeth Cathrine Lund, 1860.	Frederik Christian Sophus Heering, Handelsbetjent, 1834—98.	Arnold Heering, Købmand, 1836, g. 1867 m. Marie Byrnie, 1845.	Herluf Trolle Heering, Styrmand, 1838—72.	Carl Nikolai Heering, 1840, g. 1888 m. Caroline Hansen, 1862.	Christian Frederik Wineken Heering, Fyrmeister, 1843, g. 1874 m. Cathrine Emilie Henriette Hansen.	Ida Mathilde Nikoline Louise Heering, 1846, g. 1875 m. Gaardejer Adolf Langoe, 1834.	Niels Olaf Victor Valdemar Heering, 1849—57.	Arnold Heering, 1832—36.	Alida Heering, 1833—39.	Emilie Heering, 1834, g. 1860 m. Grosserer Carl Emil Albeck, 1830.	Otonia Christiane Heering, 1837, g. 1861 m. Premierlieutenant Adolph Fred. Müller, 1836.	Peter Nikolai Heering, Grosserer, 1838, g. 1869 med Harriet Christine Bramsen, 1846.	Christian Wilhelm Heering, Cand. polit., 1840, g. 1880 m. Bertha Mathilde Louise v. Leth, 1851—1900.	Alfred Eskild Suhm Heering, fhv. Proprietær, 1843, g. 1876 m. Emma Elisabeth Henriette Jespersen, 1850.	Maria Franziska Heering, 1845—73.															
Frederik Vilhelm 1868.	Anna Cathrine 1870.	Arnold Owen, 1872.	James Herluf Trolle, 1876.	Marie Emilie, 1874—75.	John, 1880.	Mathilde Jane, 1883.	Herluf Trolle, 1889.	Johan Sigismund, 1890—93.	Arnold Burchard, 1892.	Alida Emilie, 1894.	Otto Carl, 1896.	Olaf Peter, 1875.	Holger Arnold, 1876.	Einar Emil, 1878.	Harald William, 1880.	Rigmor Cathrine, 1882.	Baldur Viggo, 1884.	Anna Kirstine, 1888.	Agnes Octavia, 1888—89.	Elna Louise, 1889.	Knud Valdemar, 1892.	Ingeborg, g. 1897.	Peter Fredrik Suhm, 1872—96.	Marie Franziska, g. 1898 m. Grosserer Kai Leth, 1872.	Wilhelm, 1876, g. 1900 m. Grosserer Allan Berry Hansen, 1875.	Bodil, 1877.	Harald, 1879.	Gunner, 1884.	Mogens, 1885.	Karen Margrethe, 1877.	Poul, 1879.	Christian Magdalenus Jespersen, 1881.

HENRIK DE HEMMER,

d. 1591.

Christopher de Hemmer,
Borgmester i Aalborg, d. 1658,
g. m. Johanne Jørgensdatter.

Henrik de Hemmer,
d. 1676, Borgmester i Aalborg, g. m. Karen
Hansdatter.

Maren de Hemmer
f. 1648, d. 1678.

Carsten Werkmester,
d. 1658,
g. m. Karen v. Ginchel, d. 1636.

Herman Werkmester,
f. 1628, d. 1713,
Borgmester i Aalborg.

gift 1671 med

Karen Werkmester,
f. 1674, g. 1704 m. Johan Adolph de Clerque til Bjergerbygaard, f. 1648, d. 1729.

Johanne Beate de Clerque,
f. 1705, d. 1759.

g. 1ste G. med Sognepræst Christen Nielsen Aarslev, f. 1660, d. 1708.
g. 2. G. med Sognepræst Christen Andersen Nyegaard, f. 1696, d. 1727.

gift 3. G. med Sognepræst Hans Nordrup,
f. 1681, d. 1750.

Christiane Nyegaard,
f. 1724, d. 1750.

g. 1742 med Peter Ferslev til Nøraggaard, d. 1750.

Christian Ferslev,
Forpagter af Kronborg Ladegaard,
Kjøbmand i Helsingør,
f. 1745, begr. 30. Jan. 1802,
g. 19. April 1769 m. Anna Baildon,
f. 1750, begr. 15. Septbr. 1786.

Johanne Beate Ferslev,
f. 1743, d. 1775,
g. 1759 m. Christian Ludvig Carl Wineken.

Karen Ferslev,
g. m. Skibsfører Niels Mørch,

Christiane Petrine Beate Marie Margrethe
Wineken,
f. 1761, d. 1821.
g. m. Toldforvalter Otto Carl Heering,
f. 1732, d. 1795.

Karen Nikoline Mørch,
f. 1805, d. 1872.

gift med

Peter Frederik Suhm Heering,
f. 1792, d. 1875.

